

Resy Pf X

ILLIADE D'HOMÈRE.

(Texte grec.)

NOUVELLE ÉDITION,

Enrichie des nombreuses imitations d'Homère
qui se trouvent dans Virgile.

PAR FL. LÉCLUSE,

PROFESSEUR DE LITTÉRATURE GRECQUE
ET DE LANGUE HÉBRAÏQUE

A LA FACULTÉ DES LETTRES DE TOULOUSE.

CHANTS I — IV.

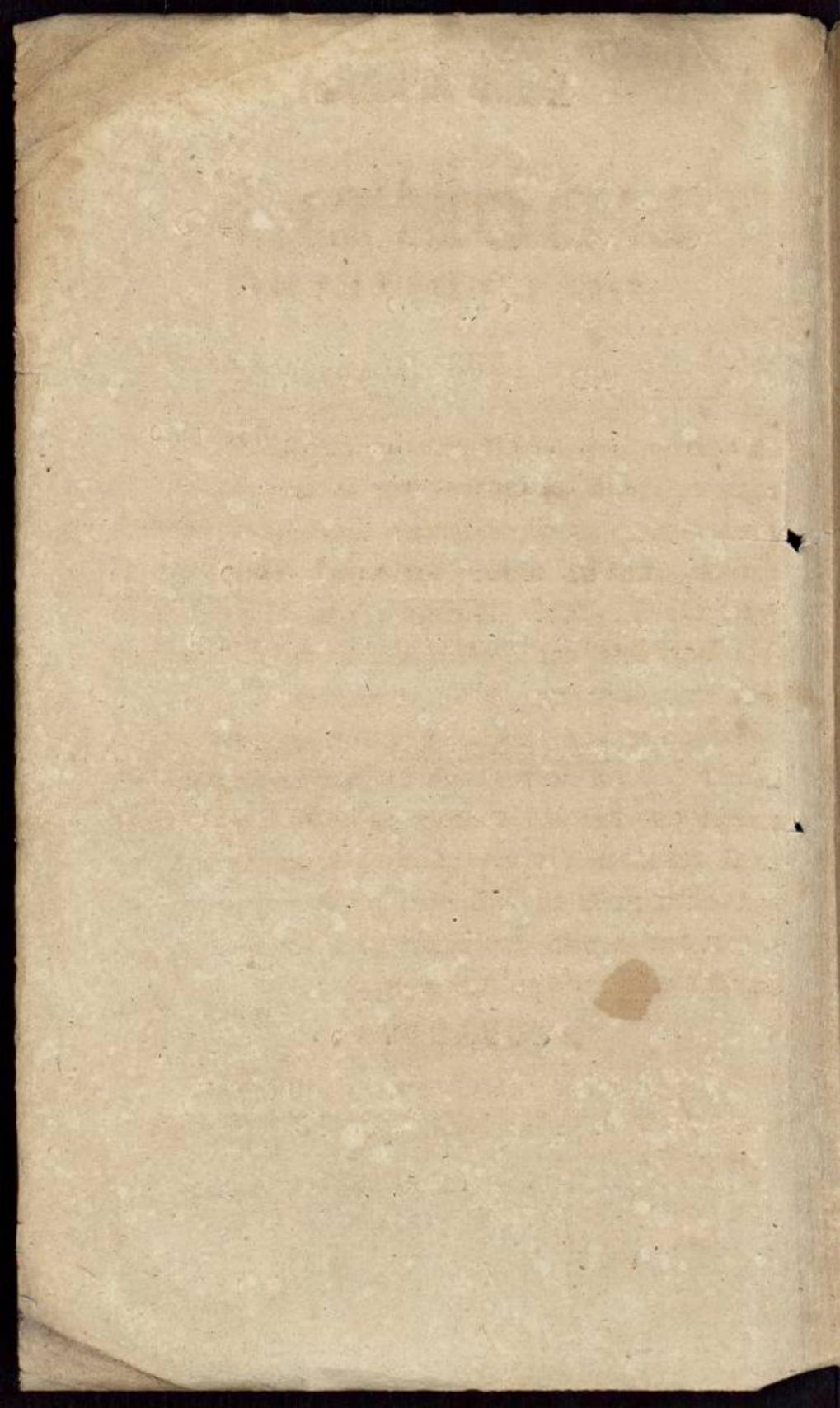

TOULOUSE,

VIEUSSEUX, IMPRIMEUR-LIBRAIRE,
RUE SAINT-ROME, n.º 46.

1828.

PRÉFACE DE L'ÉDITEUR.

Tout le monde sait quelle influence la littérature grecque a exercée sur la latine , et par contre-coup sur la française. En tête des beaux génies que la Grèce enfanta , l'admiration générale a placé Homère , qui depuis près de 3000 ans est appelé d'une voix unanime *omnium poetarum facile princeps*.

Le père de l'histoire nous apprend lui-même (1) que le père de la poésie ne lui était antérieur que de quatre siècles. Tous deux sont nés sous l'heureux climat de l'Ionie , et ont écrit dans le dialecte le plus gracieux de la langue la plus harmonieuse. En lisant seulement ce vers d'Homère (2):

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μὲλιτος γλυκίων ρέεν αὐδή ,

---

(1) Hérod. II. 53.

(2) Iliad. I. 249.

ou cette phrase d'Hérodote (1) : *κροκοδεῖλους Ἰωνες ὠνόμασαν, εἰκάζοντες αὐτῶν τὰ εἴδεα τοῖσι παρὰ σφίσι γινομένοισι κροκοδεῖλοισι τοῖσι ἐν τῇσι αἵμασινσι,* ne croirait-on pas entendre les sons mélodieux de la langue italienne? Aucune articulation pénible ne s'y rencontre; nulles consonnes doubles ou aspirées ne viennent frapper désagréablement l'oreille; la multiplicité des voyelles, et notamment le retour fréquent de la plus douce d'entr'elles, peut bien justifier les Grecs de nos jours, du reproche que leur ont adressé Isaac Vossius et Gottlob Linder, d'avoir corrompu la prononciation de leurs ancêtres.

Le premier compare la prononciation des Grecs modernes au hennissement des chevaux (*HINNIRE eos potius, quam loqui, existimes*), et le second au gloussement des petits poulets (*PIPPIENTES pulli gallinacei*). A dire vrai, il n'est pas étonnant que des oreilles accoutumées à entendre dix à douze consonnes groupées autour de deux voyelles (*nachtwamms, pfanzstadt, schwanzstück*), attachent une idée de fadeur et d'insipidité à des combinaisons

(1) Hérod. II. 69.

où les voyelles jouent le plus grand rôle (*χρονοδεῖλοισι*, *vicini*, indivisibilité).

Si l'agréable harmonie des vers d'Homère semble entièrement perdue pour nous, il est triste mais nécessaire d'ajouter encore, que la hardiesse des images et le coloris du style ne se retrouvent qu'imparfaitement dans nos faibles traductions. Rochefort nous apprend que Racine s'était réuni à Boileau pour traduire Homère, mais que, mécontents de leur essai, ils mirent au feu une cinquantaine de vers qu'ils en avaient déjà faits. Cet illustre sacrifice, continue-t-il, était digne du poète grec, et de ceux qui l'offraient. Platon brûla de même ses poésies, en les comparant avec celles d'Homère. Sophocle, Virgile, Racine, Fénélon, sont les hommes qui ont su le mieux imiter ce grand poète. Après de telles copies, que doit-on penser de l'original ?

Nous avons donc cru faire plaisir aux jeunes hellénistes, en rassemblant au bas de chacune des pages qui renferment ces quatre premiers chants de l'Iliade, les nombreuses imitations d'Homère, qui se rencontrent dans Virgile. Nous y en avons joint, lorsqu'elles se sont présentées, quelques autres tirées de Térence,

Horace , Ovide , Martial , Cicéron , Racine ,
La Fontaine , Fénélon , etc. Car tous les bons
écrivains se sont fait un devoir de payer leur
tribut à ce génie immortel :

— *a quo , ceu fonte perenni ,
vatum Pierüs ora rigantur aquis.*

FL. LÉCLUSE.

Toulouse , 24 mai 1828.

ARGUMENT

DU PREMIER CHANT.

Ἄλφα, λιτάς Χρύσου, λοιπὸν σρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

Chrysès , prêtre d'Apollon , vient au camp des Grecs pour racheter sa fille , qui , parmi les dépouilles des villes conquises , était tombée en partage à Agamemnon. — Celui-ci la refuse avec dureté. — Apollon venge l'insulte faite à son prêtre. — La contagion règne dans le camp des Grecs. — Achille interroge Calchas. — Le Devin répond que le refus d'Agamemnon a causé la colère du dieu. — Dispute d'Achille et d'Agamemnon. — Briséis enlevée à Achille. — Chryséis rendue à son père. — Thétis vient consoler son fils. — Elle engage Jupiter à prendre sa querelle. — Plaintes de Junon. — Menaces de Jupiter. — Conseil de Vulcain.

ARGUMENT DU SECOND CHANT :

Βῆτα δὲ ὄνειρον ἔχει, ἀγορήν· καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

Jupiter , occupé de la promesse qu'il a faite à Thétis , envoie à Agamemnon un songe trompeur , et lui ordonne de mener les Grecs au combat. — Assemblée des chefs. — Agamemnon les instruit de ses desseins. — On convoque l'armée. — Agamemnon , par un discours artificieux , éprouve les dispositions de ses soldats. — Ils s'apprêtent à partir , et à retourner en Grèce. — Ulysse les retient , et châtie l'insolence de Thersite. — Discours de Nestor et d'Agamemnon. — Les Grecs , divisés par tribus , s'avancent en bataille. -- Dénombrement des Grecs et des Troyens.

ARGUMENT DU TROISIÈME CHANT :

Γάμμα δὲ ἄρ', ἀμφ' Ἐλένης οὖοις μόθος ἐσὶν ἀνοίταις.

Les Troyens et les Grecs sont prêts à en venir aux mains. — Pâris sort des rangs. — Ménélas l'attaque. — Le Troyen se retire. — Reproches d'Hector. — Pâris propose de terminer la guerre par un combat singulier entre Ménélas et lui. — Ménélas accepte le défi. — Iris va avertir Hélène de ce nouvel évènement. — Hélène court sur les remparts, pour être témoin de ce combat. — Elle y trouve Priam et les vieillards de Troie. — Hélène satisfait aux questions de Priam, sur les guerriers qu'on découvre dans la plaine. — Un héraut vient chercher Priam. — Sacrifice et serment d'Agamemnon. — Priam se retire. — Combat des deux rivaux. — Vénus vient au secours de Pâris, et l'enlève. — Agamemnon déclare son frère vainqueur, et demande Hélène aux Troyens, suivant les conventions qui ont été faites avec eux.

ARGUMENT DU QUATRIÈME CHANT :

Δεῖτα, Θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, Ἀρεος ἀρχή.

Les Dieux sont assemblés dans l'Olympe, et délibèrent sur les destins de Troie. — Jupiter envoie Minerve pour rompre le traité fait entre les deux partis. — Pandarus, inspiré par la déesse, tire une flèche et blesse Ménélas. — Tout s'émeut dans les deux camps. — Agamemnon furieux court animer ses guerriers. — Le combat commence, et les deux armées se signalent.

ILIADE ,

CHANT PREMIER.

Μῆνιν ἁειδε, Θεά, Πηληϊάδεω Αχιλῆος
οὐλομένην, ἡ μυρὶ Αχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δὲ ιφθίμους ψυχὰς Λιδούς προίσαφεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
5 οἰωνοῖσί τε πᾶσι — Διὸς δὲ ἐτελείετο βουλή —
ἔξ οὖν τὰ πρῶτα διατήτην ἐρίσαντε
Ἄτρειδης τε, ἀναξ ἀνδρῶν, καὶ διὸς Αχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ σφρωε θεῶν ἔριδε ξυνέηκε μάχεσθαι;
Δητοῦς καὶ Διὸς νιός ὁ γάρ βασιλῆι χολωθείς,
10 νοῦσον ἀνὰ σρατὸν ὥρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὐνεκα τὸν Χρύσην ἡτίμησ' ἀρητῆρα
Ἄτρειδης. ὁ γάρ ἦλθε θοάς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἀποινα,
σέμιμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Απόλλωνος
15 χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Αχαιούς,
Ἄτρειδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
« Άτρειδαί τε καὶ ὄλλοι ἔυκνήμιδες Αχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, Όλύμπια δώματ' ἔχοντες,

3 — *Demiserit Orco. VIRG. EN. livre 9.^e*

— *Juvenum tot miserit Orco. Ibid.*

— *Multa virūm demittit corpora morti. EN. 10.*

4 *Nunc me fluctus habet, versantque in littore venti. EN. 6.*

— *Canibus data præda Latinis,
alitibusque jaces — EN. 9.*

5 — *Nam sœva Jovis sic numina poscunt. EN. 11.*

8 — *Quo numine læso,
quidve dolens — EN. 1.*

14 *Præferimus manibus vittas ac verba precantum. EN. 7.*
Velati ramis oleæ, veniamque rogantes. EN. 11.

ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ίκέσθαι
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην, τά τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἀξόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ἐνθ' ὅλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοῖ,
 αἰδεῖσθαι δ' οὐρῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα:
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονοι ἡνδᾶνε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κράτερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλε.

Μή σε, γέρον, κοιλησιν ἐγὼ παρὰ υησὶ κιγξίω,
 ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὑζερὸν αὗτις λόντα!
 μὴ νῦ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρου καὶ σέμμιχ Θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπειται
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἵζον ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
 ἀλλ' οὐτι, μηδ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὁς κε νέκαι.

Ως ἔφατ· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπειθέτο μύθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῆτα πολυφλοισθοίο Θαλάσσης·

35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιών ἡράθ' ὁ γεράιος
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡνχομος τέκε Λητώ·

Κλῦθι μεν, Ἀργυρότοξ', δις Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
 Κιλλαν τε ζαθένην, Τενέδοιο τε ιψι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ υηὸν ἔρεψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρὶ ἔκηκα
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήπηνον ἔειλδωρ·
 τίσεικαν Δαναοὶ ἐμάς δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

Ως ἔφατ· εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυς Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων, χωδόμενος κῆρ,
 45 τόξον ἀμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' διετοὶ ἐπ' ἄμμων χωομένοιο,

21 Je vois de loin, j'atteins de même. LA FONT. FABL. 19.

22 — Unoque omnes eadem ore fremebant. EN. 11.

31 Arguto tenues percurrens pectine telas. EN. 7.

39 Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris
 dona tulit — EN. 12.

— Colui vestros si semper honores. Ibid.

40 — Pingues... aras. EN. 4.

— Pinguis... ara Dianæ. EN. 7.

43 Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit. EN. 12.

46 Tela sonant humeris — EN. 4.

αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δὲ οὐκτὶ ἐοικώς.

ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δὲ τὸν ἔηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοι βιοῖο.

50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς·
αὐτάρ τοιςτοι βέλος ἐχεπευκές ἐφιεῖ,
βάλλ· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίσοντο θαμεῖαι.

Ἐνυημαρ μὲν ἀνὰ σρατὸν φέρετο κῆλα θεοῖς·
τῇ δεκάτῃ δὲ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.

55 τῷ γάρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ήρη·
κηδετο γάρ Δαναῶν, ὅτι ρά θυντούτας ὄρστο.
οἱ δὲ ἐπεὶ οὖν ἡγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσι δὲ ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.

Ἄτρειδη, νῦν ἀμμε παλιμπλαγχθέντας δίω

60 ἀψ ἀπονοσθειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὲ ὅμοι πόλεμός τε δαμάκι καὶ λοιμός Ἀχαιούς.
ἄλλ' ἀγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ιερῆα,
ἢ καὶ ὀνειροπόλου — καὶ γάρ τ' ὄνταρ ἐκ Διός ἐστιν —
ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
65 εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκπόμβης·
αἴ κεν πως ἀργῶν κνίσστης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας, ήμεν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι.

Ἔτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δὲ ἀνέστη
Κάλχας Θεζορίδης, οἰωνοπόλων ὅχ' ἄριτος,
70 ὃς ἥδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
καὶ οὐεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ίλιον εἴσω,
ἥν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρες Φοῖβος Ἀπόλλων
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ω Ἀχιλλεῦ, κέλεσαι με, Διῖ φίλε, μυθήσασθαι
75 μῆνιν Απόλλωνος ἐκατηβελέται ἀνακτος.
τοιγάρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὅμοσσον,

— Pharetrumque fugā sensere sonantem. EN. 11.

Aureus ex humero sonat arcus — Ibid.

55 Hic mentem Aeneae genitrix pulcherrima misit. EN. 12.

62 — Ad oraculum Ortygiæ Phæbumque...;
quem fessis finem rebus ferat, unde laborum
tentare auxilium jubeat — EN. 3.

70 — Novit namque omnia vates,
quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur. G. 4.

ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

ἢ γάρ δέομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων πρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

80 πρείσσων γάρ βασιλεύς, ὅτε χώστεται ἀνδρὶ χέρῃ·
εἴπερ γάρ τε χόλου γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἄλλα γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ,
ἐν σήνεσσιν ἐοῖτι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σκωσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

85 Θαρσήσας μάλι, εἰπὲ θεοπρόπιον ὅτι οἰσθα.
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὸς φίλον, ὃτε σύ, Κάλχα,
εὐχόμενος Δαναοῖς-θεοπροπίας ἀναρρίνεις,
οὗτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
σοὶ κοῖλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,

90 συμπάντων Δαναῶν οὐδὲν ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὑχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσοσης, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
οὐδὲν τὸν ἄρρενα εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὐδὲν ἐκατόμβην,
ἄλλας ἔνεκ' ἀροτῆρος, διὸς ἡτίμους Ἀγαμέμνονα,

95 οὐδὲν ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατο ἀποικια·
τούγεκ' ἄρρενας ἀλγεῖ εὖδωκεν Ἑκηβόλος, ηδὲ ἔτι δώσει
οὐδὲν ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ιερὴν ἐκατόμβην
100 ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἐλαστάμενοι πεπίθοιμεν.

Ἔτοι ὅγε ὡς εἰπών κατ' ἄρρενας ἔζετο. τοῖσι δὲ ἀνέτη
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνονών,
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', δόσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντε εἴκατην.

105 Κάλχαντα πρώτισα κάκιον διστόμενος προσέειπε·

Μάντις κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἴπας!

92 *Ille hæc, deposita tandem formidine, satur.* EN. 2.

102 — *Latè regem* — EN. 1.

Latè tyrannus — HOR. OD. III. 17.

104 — *Sunt lumina flamma.* EN. 6.

— *Totoque ardentis ab ore*

scintillæ absistunt; oculis mical acribus ignis. EN. 12.

105 *Surgit, et his onerat dictis, atque aggerat iras.* EN. 11.

106 — *Infelix vates* — EN. 3.

αἰεὶ τοι τὰ κάκι ἐσὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
 ἐσθλὸν δὲ οὔτε τί πω εἴπας ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 ὡς δὴ τοῦδε ἔνεκά σψιν Ἐκηβόλος ἀλγεα τεύχει,
 οὐνεκὲν ἐγὼ κούρης Χρυσόπιδος ἀγλάζ' ἅποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἶκοι ἔχειν. καὶ γάρ ἡ Κλυταιμνήστρης προθέουλα,
 κουριδίνις ἀλόχου· ἐπεὶ οὗ ἔθεν ἐσὶ χερείων,
 115 οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὐτ' ἀρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἔθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγδ' ἀμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόου ἔμμεναι, η̄ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτέχ' ἐτοιμάσσατ', ὅφρα μὴ οἵος
 Ἀργείων ἀγέρας ος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔουκε.
 120 λεύσσετε γάρ τόγε πάντες, ὁ μοι γέρας ἔρχεται ἀλλῃ.
 Τὸν δὲ ημείσθετ' ἐπειτα ποδάρκης δίος Αχιλλεύς·
 Άτρειδη κύδιτε, φιλοκτενώτατε πάντων!
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδὲ ἔτι που ἴδμεν ξυνήτια κείμενα πολλά·
 125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασαι,
 λαοὺς δὲ οὐκ ἐπέσικε παλιλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόσες αὐτὰρ Ἀχαιοί
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
 δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
 130 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 μὴ δὲ οὔτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοίκελ' Αχιλλεῦ,
 κλέπτε νόῳ! ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
 η̄ ἔθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὗτως
 η̄σθαι δευόμενον; κέλει δέ με τήνδε ἀποδοῦναι;
 135 ἀλλ', εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ Θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔξαι —
 εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι
 η̄ τεὸν η̄ Διαντος ἴων γέρας, η̄ Ὄδυσσος
 ἄξω ἐλών· ο δέ κεν κεχολώσεται, οὐ κεν ἵκωμαι.

114 *Cui pater intactam dederat, primisque jugaral
ominibus — EN. I.*

128 *Si vero capere Italiam, sceptrisque potiri
contigerit victori, et prædæ ducere sortem. EN. 9.*

140 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὗτις.
νῦν δὲ ἔγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
ἐς δὲ ἑρέτας ἐπιτηδές ἀγείρομεν, ἐς δὲ ἐκατόμβην
θείομεν, ἀν δὲ αὐτὴν Χουστιδα καλλιπάρηον
βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνήρ βουληφόρος ἔτισε,
145 ἡ Αἴτης, ἡ Ἰδομενεύς, ἡ δῖος Ὄδυσσεύς,
ἡὲ σύ, Πηλείδη, πάντων ἐπιπλότατ' ἀνδρῶν!
ὅφερ' ἡμῖν Ἐμάεργον οἰλάσσεαι ιερὰ ρέεται.

Τὸν δὲ ἄρδεν πόδεντα ιδὼν προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς
ὦ μοι, ἀναιδεῖν ἐπιειμένες, κερδαλεόφρον!
150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεστιν πείθηται Αχαιῶν,
ἢ ὅδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἵψι μάχεσθαι;
οὐ γάρ ἐγώ Τρώων ἔνεκ' ἄλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
οὐ γάρ πώποτ' ἐμάς βοῦς ἄλασταν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ, ἐριβώλαιη, βωτιανειρη,
καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ^ν
οὔσοντες τε σκιάσεντα, θάλασσα τε ἡχησσα·
ἄλλὰ σοί, διό μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐπόμεθ', σφρα σὺ χαιρός,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μεγελάω, σοί τε, κυνῶπα!

160 πρὸς Τρώων — τῶν οὔτι μετατρέπητ, οὐδὲ ἀλεγγίζεις
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ῳ ἐπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νίες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοὶ ποτε ἵσον ἔχω γέρας, ὥππότ' Ἀχαιοί
Τρώων ἐκπέρσωστ' εὐναιόμενον πτολειθρον.

165 ἄλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο
χειρες ἐμαζὶ διέπουστ· ἀτάρη ἡν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δὲ ὀλίγον τε φίλον τε

154 Jamais vaisseaux partis des rives du Scamandre,
aux champs Thessaliens osèrent-ils descendre?
et jamais, dans Larisse, un lâche ravisseur
me vint-il enlever ou ma femme ou ma sœur?
qu'ai-je à me plaindre? etc.

RACINE, IPHIG. IV. 6.

157 Longa procul longis via dividit invia terris. EN. 3.
Innumerī montes inter me teque, viæque,
fluminaque, et campi, nec freta pauca, jacent.

OVID. TRIST. IV. 7.

ἔρχομ; ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.

νῦν δὲ εἴμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερὸν ἐξιν,

170 οἶκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὅτῳ
ἐνθέδ', ἀτιμος ἐών, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀρύξειν.

Τὸν δὲ ἡμεῖνετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγριμέμνων·
φεῦγε μάλ', εἰ τοι θυμὸς ἐπέσσυται! οὐδέ σ' ἔγωγε

λίστομαι εἰνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,

175 οἱ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίστα Ζεύς.
ἔχθιτος δέ μοι εσσι Διοτρεφέων βασιλήων·

αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοι τε, μάχαι τε.
εἰ μάλια καρτερός ἐσσι, θεός πού σοι τόγ' ἔδωκεν.

οἶκαδ' ίών σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἑτάροισι,

180 Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε! σέθεν δὲ ἔγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδὲ ὅθομαι κοτέοντος· ἀπειλήστω δέ τοι ὁδε·

ώς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρυσῆδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τὴν μὲν ἔγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
πέμψω, ἔγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηῖδα καλλιπάρην,

185 αὐτὸς ίών κλισίνδε, τὸ σὸν γέρας ὅφρ' εῦ εἰδῆς,
ὅσσου φέρτερός εἴμι σέθεν, συγένη δὲ καὶ ἄλλος
ίσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὄμοιωθήμεναι ἄντην.

Ως φάτο· Πηλείων δὲ ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἥτορ
τήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

190 ἡ ὄγε φάσγανον δὲξ ἐρυστάμενος παρὰ μηροῦ,
τοὺς μὲν ἀναζήσειν, ὁ δὲ Ἀτρεΐδην ἐναρίξοι,

ἡὲ χόλον παύσειν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.

ἔως ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

174 Non erit auxilio nobis Ætolus, et Arpi?
at Messapus erit, felixque Tolumnius, et quos
tot populi misere duces; nec parva sequetur
gloria delectos Latio — EN. II.

180 — Illa se jactet in aula

Ætolus, et clauso ventorum carcere regnet. EN. I.

188 Talibus Alecto dictis exarsit in iras. EN. 7.

Talibus exarsit dictis violentia Turni. EN. II.

189 Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
in partesque rapit varias — EN. 6.

Nunc huc ingentes, nunc illuc pectore curas
mutabat versans — EN. 5.

193 — Mentem animumque. EN. 6.

- 195   ἔλκετο δὲ κολεοῖο μέγας ξίφος, ἥλθε δὲ Ἀθήνη
      οὐρανόθεν πρὸ γάρ ἦκε Θεὰ λευκώλευος Ἡρη,
      ἄμφω ὄμῶς Θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
      εὗ δὲ ὅπιθεν, ξαυθῆς δὲ κόρης ἔλε Πηλείωνα,
      οἵω φαινομένη· τῶν δὲ ἄλλων οὕτις ὄρατο.
      Σάμβητεν δὲ Ἀχιλλέα, μετὰ δὲ ἐτράπετ· αὐτίκα δὲ ἔγνω
 200   Παλλάδον Ἀθηναίην· δεινῷ δέ οἱ ὅσσε φάναθεν.
      καὶ μιν φωνήσας ἐπεια πτερόεντα προξηνύδα·
      Τίπτ' αὖτ', αὐγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
      ἢ ἵνα ὑβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος ἀτρείδα;
      ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέσθαι δίω.
 205   ἢς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε Θυμὸν ὀλέσσῃ.
      Τὸν δὲ αὖτε προξέειπε Θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη·
      ἥλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πιθηκαί,
      οὐρανόθεν πρὸ δὲ μ' ἦκε Θεά λευκώλευος Ἡρη,
      ἄμφω ὄμῶς Θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 210   ἄλλ' ἄγε, ληγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
      ἄλλ' ἦτοι ἐπεσιν μὲν ὄνειδιστον, ὡς ἔστεται περ.
      ἄλλες γάρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔζαι·
      καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέστεται ἀγλαὰ δῶρα
      ὑβριος εἴνεκα τῆςδε· σὺ δὲ ἰσχεο, πειθεο δὲ ἡμῖν.
 215   Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προξέρη πόδας ὀκὺς Ἀχιλλέας·
      χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, Θεά, ἐπος εἰρύσσασθαι
      καὶ μάλα περ Θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γάρ ἄμεινον·
      ὅς κε θεοῖς ἐπιπειθηται, μάλα τ' ἔκλυνον αὐτοῦ.
      Ὕ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπη σχέθε χεῖρα βικρεῖαν·
 220   ἄψ δὲ ἐς κουλεὸν ὕστε μέγα ξίφος, οὐδὲ ἀπιθησε
      μύθῳ Ἀθηναῖς· ἢ δὲ Οὐλυμπόνδε βιβήκει,
      δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαιμονας ἄλλους.
      Πηλείδης δὲ ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
- 197 — *Refusit*
alma parens, confessa Deam; dextraque prehensum
continuit — EN. 2.
- 201 — *Verbis*
quæ tuto tibi magna volant — EN. 11.
- 214 — *Tu ne qua parentis*
jussa time, neu præceptis parere recusa. EN. 2.
- 216 *Cedamus Phœbo, et moniti meliora sequamur. EN. 3.*

Ἄτρειδην προσέειπε, καὶ οὕπω λῆγε χόλοιο·

225 Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίνην δὲ ἐλάφοιο!

οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἀμα λαῷ θωρηχθῆναι,

οὔτε λόχου δὲ ίέναι σὺν ἀριστήσσιν Αχαιῶν

τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κήρι εἴδεται εἶναι.

ἢ πολὺ λώτιόν ἔστι, κατὰς ερατὸν εύρυν Αχαιῶν

230 δῶρος ἀποαιρεῖσθαι, ὅσις σέθεν ἀντίον εἰπη —

δημοσόδορος βασιλεύς! ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

ἢ γάρ ἄν, Άτρειδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο —

ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκου ὄμοῦμαι·

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄξους

235 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,

οὐδὲ ἀναθηλήσει περὶ γάρ ῥά ἐχαλκὸς ἔλεψε

φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἱες Αχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε Θέμιτας

πρὸς Διὸς εἰρύναται· οὐδὲ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·

240 ἢ ποτ' Αχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἱες Αχαιῶν

σύμπαντας· τοῖς δὲ οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ

χραισμεῖν, εὗτ' ἀν πολλοὶ οὐφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο

Θυνήσκοντες πίπτωσι σὸν δὲ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις,

χωόμενος, ὅτ' ἄριζον Αχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

245 Ως φάτο Πηλειδῆς· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βίλε γαίη,

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δὲ αὐτός·

Άτρειδης δὲ ἐτέρωθεν ἐμήνυε. τοῖσι δὲ Νέσωρ

ἡδυεπής ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ρέεν αὐδή.

226 — *An tibi Mavors*

*ventosa in lingua pedibusque fugacibus istis
semper erit? — EN. 11.*

232 *Peut-être, sans ce nom, le chef de tant de rois
m'aurait osé braver pour la dernière fois.*

RACINE, IPHIG. IV. 6.

*Ut sceptrum hoc (dextra sceptrum nam fortè gerebat
nunquam fronde levi fundet virgulta nec umbras,
cum semel in silvis imo de stirpe recisum
matre caret, posuitque comas et brachia ferro :
olim arbos, nunc artificis manus ære decoro
inclusit, patribusque dedit gestare Latinis. EN. 12.*

- 250 τῷ δὲ ήδη δύο μὲν γενεσὶ μερόπων ἀνθρώπων
έφθιαθ³, οἵ οἱ πρόσθευται ἄμα τράφεν ήδη ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἡγαθένται, μετὰ δὲ τριτάτοιπιν ἀνάσταν
ὅ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Ω πόποι! η μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἵκανεν
- 255 η κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιν,
οἱ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δὲ ἐστέ μάχεσθαι.
ἄλλα πίθεοθ³. ἄμφω δέ νεωτέρω ἐζὸν ἐμεῖο.
- 260 ηδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοιν, ηέπερ ήμεν,
ἀνδράσιν ὡμιλητα, καὶ οὕποτέ μ' οἶγ' ἀθέριξον.
οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
οίον Πειρίθοον τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφρομον,
- 265 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
κάρτιζοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν
κάρτιζοι μὲν ἔσταν, καὶ καρτίζοις ἐμάχοντο,
φηρσίν ὀρεσκώσοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθών,
270 τηλόθεν ἐξ ἀπίνης γαῖης· καλέσαντο γάρ αὐτοῖς
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δὲ ἐν οὔτεις
τῶν, οἱ μὲν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
καὶ μέν μεν βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ
ἄλλα πίθεσθε καὶ ὕμμεις· ἐπεὶ πείθεσθαι ἔμεινον.
- 275 μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐών, ἀποαιρεο καύρην,
ἄλλ' ἔτα, ὃς οἱ πρωτα δόσαν γέρας υἱες Ἀχαιῶν.
μῆτε σύ, Πηλείδη, "θελ' ἐριξέμεναι βασιλῆς
ἀντιβίην· ἐπεὶ οὕποθ' ὄμοις ἔμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς, ὃτε Ζεὺς κῦνος ἐδωκεν.
- 280 εἰ δέ σὺ καρτερός ἐστι, θεά δέ σε γείνατο μήτηρ,
ἄλλ' ὅγε φέρτερός ἐσιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσται.
Ἄτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε

- 255 *Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridae.* EN. 2.
 259 *Tu major; tibi me est aequum parere, Menalca.* EGL. 5.
 271 *Tum validis flexos incurvant viribus arcus
pro se quisque viri —* EN. 5.

λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, δε μέγα πᾶσιν
ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

285 Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
ναὶ δὴ ταῦτα γε πάντα, γέρον, κατὰ μαῖραν ἔειπες
ἀλλ' ὅδ' ἀνήρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δὲ ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἄτιν' οὐ πείσεσθαι δύω.

290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;

Τὸν δὲ ἄρδενον ἀποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεὺς
ἥ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανός καλεοίμην,
εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἴποις·

295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γάρ ἔμοιγε
σήμαιν'! οὐ γάρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι δύω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλο σῆσαι
χερσὶ μὲν οὕτοις ἔγωγε μαχήσομαι εἶνεκα κούρης,
οὗτε σοὶ, οὗτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεσθέ γε δύοντες.
300 τῶν δὲ ἄλλων, αἵ μοι ἔστι θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελῶν δέκουντας ἐμεῖο.
εἰ δέ, ἄγε μήν, πείρησαι ἵνα γυνώσαι καὶ οἴδε:
αἴψα τοι αἷμα κελαινὸν ἐρώήσει περὶ δουρὶ.

Ως τώγ' ἀντιθίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν,
305 ἀντίτην λῦσαν δὲ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔιστας
ἥτις σύν τε Μενοιτιάδη καὶ οἰς ἐτάροισιν·
Ἄτρειδης δὲ ἄρα νῆα θοῖν ἄλαδε προέρυσσεν,
ἐς δὲ ἐρέτας ἔκρινεν ἔεικοσιν, ἐς δὲ ἐκατόμβην
310 βῆσε θεῷ ἀνά δὲ Χρυσοίδα καλλιπάρηον
εἰσεν ἄγων· ἐν δὲ ἀρχὸς ἔην πολύμητις Όδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα·

283 — *Pugnæ nodumque moramque.* EN. 10.

297 *Sensibus hec imis, res est non parva, reponas.* EG. 3.

Accipite ergo animis, atque haec mea figite dicta. E. 3.

— *Tu condita mente teneto.* Ibid.

— *Simul haec animo hauri.* EN. 12.

304 *Illi haec inter se dubiis de rebus agebant,*
certantes — EN. 11.

312 — *Qui per maria humida* — EN. 5.

λαοὺς δὲ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δὲ ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον.

315 ἕρδον δὲ ἀπόλλωνι τεληέσστας ἐκατόμβας
ταύρων δὲ αἰγῶν παρὰ θεῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
κνίσσον δὲ οὐρανὸν ἵκεν, ἐλιτσομένη περὶ καπνῷ.

Διὸς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ σρατόν· οὐδὲ Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπιπειλησ' Ἀχιλῆς.

320 ἀλλ' ὅγε Ταλθύβειόν τε καὶ Εύρυβάτην προσέειπε,
τών οἵ εἴσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὸν Θεράποντε·

Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμενον Βριστίδα καλλιπάρην.
εἰ δέ κε μηδώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἐλωμαι

325 ἑλθὼν σὺν πλεόνεσσι τό οἱ καὶ ρίγιον ἔχαι.
Ως εἰπὼν προίει, κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
τὸ δὲ ἀέκοντε βάτην παρὰ θεῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δὲ ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆκς ἴκέσθην.

τὸν δὲ εὔρον παρά τε κλισίη καὶ νηὶ μελαίνη

330 ἡμενον· οὐδὲ ἄρα τώρε γένδων γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὸ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένων βασιλῆα,
ςήτην, οὐδὲ τί μιν προεφώνεον, οὐδὲ ἔρεοντο.
αὐτάρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διός ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
335 ἀσσον ἵτε· οὗτι μοι ὑμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
οἱ σφῶι προίει Βριστίδεως εἶνεκα κούρος.

ἀλλ' ἄγε, Διογενές Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
καὶ σφῶιν δός ἄγειν! τὸ δὲ αὐτὸν μάρτυροι ἔχουν
πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,

340 καὶ πρός τον βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δὲ αὖτε
χρεώ ἐμετο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις — ἢ γάρ ὅγε ὀλοῆσι φρεσὶ θύει
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἄμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέσουντο Ἀχαιοί.

345 Ως φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλω ἐπεπειθεθ' ἔταιροι·
ἐκ δὲ ἄγγεις κλισίης Βριστίδα καλλιπάρην,
δῶκε δὲ ἄγειν. τὸ δὲ αὖτις ἵτην παρὰ νηᾶς Ἀχαιῶν·

330 Nec vero Alciden me sum lætatus euntem
accepisse — EN. 6.

ἡ δὲ ἀέλουστ' ἄμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο, νόσφι λικσθεὶς
350 Σὺν' ἐφ' ἄλλος πολιῆς, ὄρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντου·
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἡρήσατο, χεῖρας ὁρεγνύς.

Μῆτερ, ἐπεὶ μὲν ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἔόντα,
τιμήν πέρ μοι ὅφελλεν Ολύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιθρεμέτης· νῦν δὲ οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

355 Ἡ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἡτίμησεν ἐλών γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Δις φάτο δακρυχέων τοῦ δὲ ἔκλινε πότνια μήτηρ,

ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλλος πάρα πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δὲ ἀνέδυ πολιῆς ἄλλος, ήγύτ' ὅμιχλη.

360 καὶ ἦτα πάροιο ἀντοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαξεν.
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ ἵνα εἰδομεν ἄμφω.

Τὴν δὲ βαρυτενάχων προσέφη πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεὺς·

365 οἵσθα τὸν τοι ταῦτ' εἰδὺντες πάντες ἀγορεύω;
ῷχόμεθ' ἐς Θήβην, ιερὴν πόλιν Ἕτιώνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἥγομεν ἐνθάδε πάντας
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
ἐκ δὲ ἔλον Ἀτρείδης Χρυσηίδα καλλιπάρησον.

370 Χρύσης δὲ κῦθ', ιερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,

350 *Tristis ad extremi sacrum caput astitit amnis,*
multa querens, atque hac affatus voce parentem:
Mater, Cyrene mater, quae gurgitis hujus
ima tenes; quid me præclara stirpe Deorum? etc.

GÉORG. 4.

357 *Constitit; et lacrymans — EN. 1.*
Multa gemens; largoque humectat flumine vultum. Ibid.
Sic fatur lacrymans — EN. 6.

361 — *Dextraque prehensum*
continuit, roseoque hæc insuper addidit ore:
Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? etc.

ENÉIDE 2.

364 — *Querenti, talibus ille*
suspirans, imoque trahens a pectore vocem. EN. 1.
365 *Scis, Proteu, scis ipse — GÉORG. 4.*

ἥλθε θοάς ἐπὶ γῆς Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 σέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέων ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
 375 Ἄτρειδα δέ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν,
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοῖ,
 αἰδεῖσθαι δ' οὐρῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἄλλ' οὐκ Ἄτρειδη Ἀγαμέμνονι ἡνδανε θυμῷ,
 ἄλλα κακῶς ὄφεις, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῆθον ἔτελλε.
 380 χωρόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν φέρετο· τοῦ δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἡκουσεν, ἐπεὶ μάλιστα οἱ φίλοις ήνεν.
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυν λαοὶ
 θυησκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώφερε κῆλα θεοῖο
 πάντη ἀνὰ σρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἅμμι δὲ μάντις
 385 εὗ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θέον ἐλάσκεσθαι.
 Ἄτρειωνα δὲ ἐπειτα χόλος λάβεν αἴψα δ' ἀνατάξει
 ἡπελῆσεν μῆθον, οὐδὲ τετελεσμένος ἐσίν.
 τὴν μὲν γάρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 390 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἀγούσι δὲ δῶρα ἄνακτεν
 τὴν δὲ νέον κλισίνθεν ἔβαν κήρυκες ἀγούστες
 κούρον Βρισῆς, τὴν μειδόσταν υἱες Ἀχαιῶν.
 ἄλλα σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδός ἑνὸς
 ἐλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε, Δία λίσαι, εἴποτε δή τι
 395 ή ἐπεὶ ὕνησας κραδίνην Διός, ηὲ καὶ ἔργῳ.
 πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκουσα
 εὐχομένης, οὐτ' ἔρησθα κελαινερέῃ Κρονίωνι
 οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 διπότε μεν ἔνυδησι Οὐλυμπίοις ἡθελον ἄλλοι,
 400 Ἡρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἄλλα σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαο θεσμῶν,
 ὥχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' εἰς μακρὸν Οὐλυμπον,

380 *Audiit illa Deus — EN. 10.*

386 — *Orandaque Divae*

numina conclamant — EN. 3.

402 *Et centumgeminus Briareus — EN. 6.*

*Ἄγων qualis, centum cui brachia dicunt,
centenasque manus — EN. 10.*

δὸν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων· ὁ γάρ αὐτε βίη οὐ πατρὸς ἀμείνων.

- 405 ὃς ρό παρὰ Κρονίωνι καθέεστο, κύδει γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἐδηταν.
τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
αἴ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἀλλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρέιων Ἀγαρέμνων
ἥν ἀτην, ὅτ' ἄριζον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.

Τὸν δὲ ἡμείνετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρου χέουσα·

ὦ μοι, τέκνουν ἐμόν, τί νῦ σ' ἔτρεφον, αἰνὰ τεκοῦσα.

- 415 αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
ἥσθαι ἐπεὶ νῦ τοι αἴτα μίνυνθά περ, οὔτι μᾶλα δῆν·
νῦν δὲ ἄμα τ' ὠκύμορος καὶ διζυρός περὶ πάντων
ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴση τέκον ἐν μεγάροισι.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἐπος Διὶ τερπικεραύνῳ
420 εἴμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πιθηται.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
μήντ' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δὲ ἀποπλύε πάμπαν.
Ζεὺς γάρ εἰς Ὀλεανὸν μετ' ἀμύμονας Λιθιοπῆς
χθιζός ἔην κατὰ δαῖτα, θεοί δὲ ἄμα πάντες ἔποντο·
425 δωδεκάτη δέ τοι αὐτις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε.
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατέες δῶ,
καὶ μιν γουνάσσομαι, καὶ μιν πείσεθαι ὅιον.

Ως δέρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δὲ ἔλιπ' αὐτοῦ
χωρόμενον κατὰ θυμόν, ἐϋζώνοιο γυναικός,

- 430 τὴν ρά βίη ἀένοντος ἀπηύρων. — αὐτὰρ θύμουσσεὺς
εἰς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ιερὴν ἕκατόμβην.
οἱ δὲ ὅτε δὴ λιμένος πολυθενθέος ἐντὸς ἵκουντο,
ἰσία μὲν σείλαντο, θέταν δὲ ἐν νηὶ μελαινῃ·
ισὸν δὲ ισοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
435 Καρπαλίμως· τὴν δὲ εἰς ὄρμου προέρυσσαν ἐρετμοῖς.

422 *Cætera parce, puer, bello* — EN. 9.

423 *Oceani finem juxta, solemque cadentem,*
ultimus Æthiopum locus est — EN. 4.

428 — *Sic fatus, nocti se immiscuit atræ.* EN. 4.

ἐκ δὲ εὐνάξ ἔσταλον , κατὰ δὲ πρυμνήστε' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ σύτοι βαίνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·
ἐκ δὲ ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
ἐκ δὲ Χρυσηῖς υἱὸς βῆ ποντοπόροιο.

- 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὄδυσσεὺς
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει , καὶ μιν προσέειπεν
Δι Χρύση , πρό μ' ἔπειμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ,
παῖδα τε σοὶ ἀγέμενην , Φοίβῳ θ' ἵερὴν ἐκατόμβην
ῥέζαι ὑπέρ Δαναῶν , ὅφρ' ἰλασθμεσθα ἀνακτα ,

- 445 ὃς νῦν Ἀργείουσι πολύζονα κήδει ἐφῆκεν.
Δις εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ὁ δὲ ἐδέξατο χαῖρων
παῖδα φίλην τοι δὲ ὡκα θεῶν κλειτὴν ἐκατόμβην
ἔξεινες ἔτσαν εὔδημητον περὶ βωμόν·
χερνιψαντο δὲ ἔπειτα , καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

- 450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὗχετο , χεῖρας ἀνασχών·
Κλῦθι μεν , Ἀργυρότοξε , ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας ,
Κιλλαν τε ζαθένην , Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις !
ἡδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἐκλυες εὐξαμένοιο ,
τιμητας μὲν ἐμέ , μέγα δὲ ἴψαο λάὸν Ἀχαιῶν·
455 ἡδὲ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδε ἐπικρήνον εἶλθωρ;
ἡδη νῦν Δαναοῖσιν δεικέα λοιγὸν ἄμυνον .
Δις ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δὲ ἐκλυε Φοίβος Ἀπόλλων .
αὐτῷ ἐπει δὲ εὔξαντο , καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο ,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα , καὶ ἔσφαξαν , καὶ ἔδειραν ,
460 μηρούς τ' ἔξεταμον , κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν ,
δίπτυχα ποιήσαντες , ἐπ' αὐτῶν δὲ ὡμοθέτησαν .

436 *Anchora de prora jacitur , stant littore puppes.* EN. 3.

444 *Cum faciam vitula pro frugibus* — EGL. 3.

449 *Et salsa fruges , et circum tempora viittae.* EN. 2.
— *Spargisque mola caput , improbe , salsa.*

HOR. SAT. II. 3.

450 — *Duplices tendens ad sidera palmas.* EN. 1.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. EN. 10.

459 *Illi se praedæ accingunt , dapibusque futuris :*
tergora diripiunt costis , et viscera nudant ;
pars in frusta secant , verubusque trementia figunt ;
littore ahena locant alii , flamasque ministrant .
tum victu revocant vires — EN. 1.

- καῖς δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθοπα σῖνον
λεῖσε νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώδοια χερσίν.
αὐτάρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
465 μίσυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, καὶ ἀμφ' ὁβελοῖσιν ἔπειραν,
ῶπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτάρ ἐπεὶ πάσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαιτα,
δαινύντ', οὐδὲ τι θυμός ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
αὐτάρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπετέψαντο ποτοῖο·
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάσεσσιν.
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἐλάσκοντο,
καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες Ἐνάργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
475 Ἡμος δ' ἡλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια υηός,
ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος Ἡώς,

- 465 *Si tibi Mistyllus coquus, Æmiliane, vocatur;*
dicitur quare non Taratalla mihi? MART. EPIGR. I. 51.
 469 *Postquam exempla fames epulis, mensæque remotæ.*
 ENÉIDE I.

Postquam prima quies epulis, mensæque remotæ. Ibid.
Postquam exempla fames, et amor compressus edendi.

ENÉIDE 8.

- *Dapes, et plenæ pocula mensæ.* EN. 11.
 470 — *Et socii cratera coronant.* GÉORG. 2.
Crateras magnos statuunt, et vina coronant. EN. 2.
 473 — *Lætum pœana secuti.* EN. 10. *
- 477 *Jamque rubescet stellis aurora fugatis.* EN. 3.
Postera Phœbea lustrabat lampade terras,
humentemque Aurora polo dimoverat umbram. EN. 4.
Oceanum interea surgens Aurora relinquit;
it portis jubare exorto — ibid.
Et jam prima novo spargebat lumine terras,
Tithoni croceum linquens Aurora cubile. Ibid.
Jamque rubescet radiis mare, et œthere ab alto
Aurora in roseis fulgebat lutea bigis. EN. 7.
Aurora interea miseris mortalibus almam
extulerat lucem, referens opera atque labores. EN. 11.
 — *Cum primum crastina cœlo*

καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ σρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
τοῖσιν δὲ ἵκμενον οὔρον οἱ ἐκάρεργος ἀπόλλων.

- 480 οἱ δὲ ιέδον σῆσαντ', ἀνά δὲ ιτία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δὲ ἀνεμος πρῆσεν μέσον ιτίου, ἀμφὶ δὲ κῦμα
τείρη πορφύρεον μεγάλ' ἵαχε, υπὸς ιούστης·
ἡ δὲ ἔθεεν κατὰ κῦμα, διαπρῆσσουσα κέλευθον.
ἀντάρε ἔπειτο δὲ ικοντο κατὰ σρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
485 νῆα μὲν οἴγε μέλαιναν ἐπὶ ἡπείρῳ ἔρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δὲ ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν.
αὐτοὶ δὲ ἐσκίδυκαντο κατὰ ηλιτίας τε νέας τε. —

- Αὐτάρε οἱ μῆνες, νησὶ παρήμενος ὄκυπόροισι,
Διογενῆς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχελλεύς·
490 οὕτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειρον,
οὕτε ποτ' ἐς πόλεμον· ἀλλὰ φιλιύθεσκε φίλον κῆρο,
αὐθὶ μένων, ποθέσκε δὲ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.
Ἄλλ' οἵτε δὴ δὲ ἐκ τοιοῦ δυνωδεκάτη γένεται·
καὶ τότε δὴ πρὸς Οὐλύμπου ἵταν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
495 πάντες σῆμα, Ζεὺς δὲ θρῆξ. Θέτις δὲ οὐ λήθεται·
παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἦγ' ανεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
ἥρειν δὲ ἀνέσθι μέγαν οὐρανόν, Οὐλύμπον τε·
εὗρεν δὲ εὐρύοπα Κρονίδην ἀτέρη ημενον ἄλλων,
ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπου.
500 καὶ δέ πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαιῆς δεξιτερῆς δὲ ἄρ' οὐπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα,
λιστομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

Puniceis inveeta rotis Aurora rubebit. EN. 12.

*L'Aurore, avec ses doigts de rose, ouvrait les portes
de l'Orient. FÉNÉLON, TÉLÉM.*

- 479 Prosequitur surgens a puppi ventus euntis. EN. 3.
481 — Et auree
vela vocant, tumidoque inflatur carbassis austro. EN. 3.
Vela facit tamen, et plenis subit ostia velis. EN. 5.
482 — Mare purpureum — GÉORG. 4.
483 — Maris æquor arandum. EN. 2.
— Vastumque cava trabè currimus æquior. EN. 3.
Currit iter tutum non secius æquore classis. EN. 5.
500 — Genua amplexus, genibusque volutans
hærebatur — EN. 3.

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὅνησα
ἢ ἔπει, ή ἔργῳ, τόδε μοι κρήνουν ἐέλθωρ.

505 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὀκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ· ἀτάρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἡτίμησεν ἐλὼν γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἄλλα σύ πέρ μιν τίσον, Ολύμπιε μητίστα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅρο' ἀν Ἀχαιοῖ

510 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τίμη.

Ὄς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
ἄλλ' ἀκέων δὴν ἡζο· Θέτις δ', ὡς ἥψατο γούνων,
ἥς ἔχετ' ἐμπεφυνία, καὶ εἴρεστο δεύτερον αὔτις.

515 Νημερότες μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπ· ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος· ὅρο' εὗ εἰδὼ,
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός είμι.

Τὴν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἔχθιδοπητσαὶ ἐφῆσεις
Ἴρη, ὅτ' ἀν μ' ἐρέθησιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.

520 ἡ δέ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νεικεῖ, καὶ τέ μέ φοσι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἄλλα σὺ μὲν νῦν αὐτὶς ἀπόστιχε, μὴ σε νοήσῃ
Ἴρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσσω.
εἰ δ', ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποιήσῃ
525 τοῦτο γάρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέρισον
τέκμωρ· οὐ γάρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' απατηλόν,
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἡ, καὶ κυανέσσιν ἐπ' ὁφρύστι νεῦσε Κρουίων.

531 *Et l'assembler de nuages.* LA FONT. FABL. VIII. 20.

532 *Cede locis; ego, si qua super..., ipsa regam —* EN. 7.

538 — *At quem Deum?*
qui templa cœli summa sonitu concutit. TÉR. EUN. IV. 1.
Ambrosiaeque comæ — EN. 1.

Annuit, et totum nutu tremefecit Olympum. EN. 10.

Cuncta supercilio moventis. HOR. OD. III. 1.

Terrificam capit is concussit terque quaterque
cœsariem; cum qua terram, mare, sidera movit.

OVID. MÉTAM. 1.

— *Qui nutu concutit orbem.* OVID. MÉTAM. 2.

- ἀμερόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερόφωσαντο ἀνακτος
 530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπου.
- Τώγ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν ή μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλα ἄλτο βραχεῖαν ἀπ' αἰγλήντος Ὄλυμπου ,
 Ζεὺς δὲ ἔην πρὸς δῶμα. Τοιού δ' ἄμα πάντες ἀνέστην
 ἐξ ἑδέων , σφοῦ πατρὸς ἐναυτίου· οὐδέ τις ἔτλη
 535 μεῖναι ἐπερχόμενον , ἀλλ' ἀντίοι ἔταν ἀπαντες. X
 ὃς δὲ μὲν ἔνθα καθίζετ' ἐπὶ Θρόνου· οὐδέ μιν Ἡρη
 ἡγνοίησεν ιδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις , Θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δια Κρονίωνα προσηνόδα.
- 540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς ;
 αἰεὶ τοι φίλον ἐσίν, ἐμεῦ ἀπογόσφιν ἔόντα ,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι
 πρόδροψ τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσῃς.
- Τὴν δὲ ἡμείβετ' ἔπειτα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
- 545 Ἡρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
 εἰδῆσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχω περ ἐούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἔπεικες ἀκουέμεν, οὕτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνυ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι ,
- 550 μήτε σὺ ταῦτα ἔκαστα διείρεο , μηδὲ μετάλλα.
- Τὸν δὲ ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη·
 αἰνότατε Κρονίδην, ποιῶν τὸν μῦθον ἔσειπας !
 καὶ λίνη σε πάρος γ' οὗτ' εἰρομαι , οὔτε μεταλλῶ·
 ἀλλὰ μάλιστα εὔκηλος τὰ φράζεαι , ἀστ' ἐθέλησθα.
- 555 νῦν δὲ αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπη
 ἀργυρόπεζα Θέτις , Θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 ἡερίν γάρ σοίγε παρέζετο , καὶ λάθε γούνων.
 τῇ δὲ δίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον , ὡς Ἀχιλῆς
 τιμήσῃς, δὲλσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
- 560 Τὴν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέψη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 δαιμονίν, αἰεὶ μὲν δίειαι, οὐδέ τε λήθω

533 — *Viro Phœbi chorus assurrexerit omnis.* EGL. 6.

536 *Nec latuere doli fratrem — EN. I.*

544 *Divum pater atque hominum rex. EN. I.*

— *Hominum sator atque Deorum. EN. II.*

πρῆξαι δὲ ἐμπης οὐτὶ μυητεῖαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι τὸ δέ τοι καὶ ρήγιον ἔξαι.

εἰ δὲ οὐτῷ τοῦτο ἐσίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἰναι.

565 ἀλλ' ἀκέουσα καθησο, ἐμῷ δὲ ἐπιπείθο μύθῳ,
μὴ νῦ τοι οὐ χραισμωσιν, ὅσοι θεοί εἰσιν Ὀλύμπῳ,
ἄσσουν ιένθω, ὅτε κέν τοι ἀπόπτους χειρας ἐφείω.

Ως ἔφατ· ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἡρη·
καὶ δὲ ἀκέουσα καθησο, ἐπιγνάμψασα φίλον κηρ.

570 ὥχθησκο δὲ ἀνά δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες.
τοῖσιν δὲ Ἡραιτος κλυτοτέχνης Ἡρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἡρῃ.

Ἡ δὲ λοιγια ἕργα τάδε ἔσσεται, οὐδὲ ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὲ σφώ ἔνεκα θυητῶν ἐριδαίνετον δῶδε,

575 ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλαύνετον οὐδέ τι δαιτὸς
ἐστολῆς ἔσσεται ἡδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δὲ ἔγα παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διῖ, δόρα μὴ αὗτε
νεικείησι πατήρ, σὺν δὲ ἡμῖν δαιτα ταράξῃ.

580 εἴπερ γάρ κ' ἑθέλησιν Ὀλύμπιος ἀτεροπητής
ἔξι ἐδέων συφελίξαι — ο γάρ πολὺ φέρτατός ἐσιν.
ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

Ως ἄρ' ἔφη· καὶ ἀνατίξας δέπας ἀμφικύπελλον·

585 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προξέειπε·

Τέτλαθι, μητέρε μή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
μή σε, φίλην περ ἔοῦσαν, ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θειομένην· τότε δὲ οὐτὶ μυητομαι, ἀχνύμενός περ,
χραισμεῖν ἀργαλέος γάρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

590 ἡδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶται
ρίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δὲ ἡμαρ φερόμην, ἀμα δὲ ἡελίῳ καταδύντε
κάππεσον ἐν Λήμνῳ ὀλίγος δὲ ἔτι θυμὸς ἐνηνε.
ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

595 Ως φάτο· μειδησεν δὲ θεά λευκωλενος Ἡρη·
μειδήσασα δέ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτάρ δὲ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
ἄνοχόει, γλυκὺν νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσθετος δὲ ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,

600 ὡς ἴδον Ἡραιτον διὰ δώματα ποιηνύοντα.

Ὄς τότε μέν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡλιον καταδύντα
διείνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δακτὸς εἴσους,
οὐ μέν φόρμιγγος περικαλλέος, ήν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουσάων Ή', αἱ ἀειδον ἀμειβόμεναι ὅπι καλῆ.

605 Αὐτάρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡλίοιο,
οἱ μὲν κακείοντες ἔχαν οἰκόνδε ἔκαστος,
ἡχι ἐνάζω δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἡραιτος, ποίησεν ἴδυησι πρωπίδεσσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὄλύμπιος ἀτερεπητής,
610 ἐνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὑπνος ἵκανοι
ἐνθα καθεῦδρ ἀναβάξ· παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἡρη.

ILIADE ,

CHANT DEUXIÈME.

1 ΑΛΛΟΙ μέν ρα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυταὶ
εῦδον παννύχιοι, Δια δὲ οὐκ ἔχει νήδυμος ὑπνος·
ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆς
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νησίν Ἀχαιῶν.
5 ἥδε δέ οἱ κατὰ θυρὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον·
καὶ μιν φωνήσας ἔπει πτερόεντα προειδόμα·
Βάσκ' ίθι, οὐλε Ὀνειρε, θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδο,
10 πάντα μᾶλλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
Θωρῷξαί ἐκέλευε καρηκούμωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδῆην γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὔρυστην
Τρώων· οὐ γάρ ἐτ' ἀμφὶς ὄλυμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γάρ ἀπαντας
15 Ἡρη λιστομένη· Τρώεσσι δέ κηδεῖ ἐφῆπται.
Δις φάτο· βῆ δοῦ ἄρο Ονειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκουσε.
καρπαλίμως δὲ ἵκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
βῆ δοῦ ἄρο ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ ἐκίχανεν

2 — *Somno positæ sub nocte silenti
lenibant curas, et corda oblita laborum :
at non infelix animi Phœnissa; neque unquam
solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
accipit — EN. 4.*

3 — *Animum nunc hic celerem, nunc dividit illuc;
in partesque rapit varias, perque omnia versat. EN. 4.*

5 *Hœc alternanti potior sententia visa est. EN. 4.*

8 *Vade, age, nate — EN. 4.*

11 — *Crinitus Iopas. EN. 1.*

εῦδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δὲ ἀμβρόσιος κέχυθ' ὑπνος.
 20 Σῆ δὲ ἄρ' ὑπέρ κεφαλῆς, Νηληίῳ υἱῷ ἐοικώς,
 Νέσορι, τὸν ῥά μαλιστα γερόντων τῇ Ἀγαμέμνων.
 τῷ μιν ἔειστάμενος προσεφώνεε Θεῖος Ὄνειρος·
 Εὔδεις, Λέτρεος μιέδαιφρονος, ἵπποδάμοιο!
 οὐ χρὴ παννύχιον εῦδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 25 φὸ λαοὶ τούτοις ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δὲ ἐμέθεν ξύνες ὁκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεν, ἀνευθεν ἐών, μέγα κήδεται ηδὲ ἐλεαίρει.
 Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 παντυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 30 Τρώων οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δῶματα ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγνωμψεν γάρ ἀπαντας
 Ἡρη λισσομένη. Τρώεσσι δέ κήδεται ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρεῖται, εὗτ' ἀν σε μελιφρων ὑπνος ἀνήη.
 35 Μηδέ ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δὲ ἔλιπτον
 τὰ φρονέονταί ἀνά θυμόν, ἢ δὲ οὐ τελέσθαι ἔμελλον.
 φῆ γάρ ὅγ' αἴρησεν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνω,
 νήπιος! οὐδὲ τὰ ἥδη, ἢ ῥά Ζεὺς μήδετο ἔργα.
 Σήστειν γάρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἀλιγεά τε σοναχάς τε
 40 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διά κρατεράς ὑσμίνας.
 ἔγρετο δὲ ἐξ ὑπνου. Θείη δέ μιν ἀμφέχυτο δύμφη.
 ἔζετο δὲ δριθωθείς μαλακὸν δὲ ἔνδυντε χιτῶνα,
 καλόν, νηγάτεον περὶ δέ μέγα βάλλετο φάρος.

20 *Devolat, et supra caput asstitit — EN. 4.*

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. EN. 4.

23 — *Potes hoc sub casu ducere somnos? EN. 4.*

Picus, equum domitor — EN. 7.

Lausus, equum domitor — Ibid.

At Messapus equum domitor — Ibid.

27 *Imperio Jovis huc venio, qui...*

... *cælo tandem miseratus ab alto est. EN. 5.*

35 — *Sic fatus, nocti se immiscuit atræ. EN. 4.*

38 *Demens! qui — EN. 9.*

41 *Tum vero Aeneas....*

corripit e somno corpus — EN. 4.

42 *Consurgit senior, tunicaque inducitur artus. EN. 8.*

- ποσσὶ δὲ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα:
 45 ἀμφὶ δὲ ἄρ' ὕμεισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἀφθιτον αἰεί·
 σὺν τῷ ἔβῃ κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ήώς μέν ῥα θεά προεβήσατο μακρὸν ὅλυμ πον,
 Ζηνὶ φῶς ἐρέουστα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 50 αὐτὸρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
 κηρύκσσιν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δὲ ἡγείροντο μάλ' ὕκκα.
 Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵζε γερόντων,
 Νέσορέη παρὰ νῆι Πυλοτιγενέος βασιλῆος·
 55 τοὺς δὲ συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν.
 Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν Ὄνειρος
 ἀμβροσίν διὰ νύκτα μάλιστα δὲ Νέσορι δίω
 εἰδός τε, μέγεθός τε, φυὴν τὸν ἄγχιτον ἔφει.
 τῇ δὲ ἄρ' ὑπέρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῆθον ἔσεπεν·
 60 εὗδεις, Ἀτρέος νιέ δαιφρονος, ἵπποδάμαια!
 οὐ χρῆ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ὃς λαοὶ τὸν ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δὲ ἐμέθεν ξύνεις ὕκκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός είμι,
 δις σεν, ἀνευθεν ἐών, μέγα κήδεται ἡδὲ ἐλεαίρει.
 65 Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιούς
 πανσυδίην· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εύρυαγυιαν
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράξουται· ἐπέγνωμψεν γάρ ἀπαντας
 Ἡρη λιστομένη· Τρώεσσι δέ κήδεις ἐφῆπται
 70 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν. — Ός δὲ μὲν εἰπῶν

44 *Et Tyrrhenæ pedum circumdat vincula plantis :*
tum lateri atque humeris Tegeæum subligat ensem.

ENÉIDE 8.

- 51 *Ergo concilium magnum, primosque suorum
 imperio accitos, alta intra limina cogit.
 olli convenere, fluuntque ad regia plenis
 tecta viis — EN. 11.*
- 57 *Omnia Mercurio similis, vocemque coloremq[ue],
 et crines flavos, et membra decora juventæ. EN. 4.
 Omnia longævo similis, vocemque coloremq[ue],
 et crines albos, et sœva sonoribus arma. EN. 9.*

ώχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δε γλυκὺς ὑπνος ἀνήκειν.
ἄλλ' ἄγετ', αἱ κέν πως θωρήξομεν υῖας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἔγὼν ἐπεσιν πειρήσομαι, ηδέ μεις ἐσί,
καὶ φεύγειν σὺν νησὶ πολυκλήσι κελεύσω.

75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ητοι ὁγ' ὃς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέση

Νέσωρ, ὃς ρά Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόσυτος.

ο σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.

Ω φίλοι, Δρυείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
80 εἰ μέν τις τὸν ὄντερον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιξοίμεθα μᾶλλον
νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριτος Ἀχαιῶν εὔχεται εἴναι.
ἄλλ' ἄγετ', αἱ κέν πως θωρήξομεν υῖας Ἀχαιῶν.

Ως ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἥρχε νέεσθαι.

85 οἱ δ' ἐπανέησαν, πειθούντο τε ποιμένι λαῶν,
συκπτοῦχοι βασιλῆες, ἐπεσσεύοντο δέ λκοι.
ἡύτε ἔθνεα είσι μελισσάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.
βοτρυδὸν δέ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν

90 αἱ μέν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήσαται, αἱ δέ τε ἔνθα
ὃς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῷν ἄπο καὶ κλιστιάων
τιόνος προπάροιθε βαθεῖνς ἐτιχώντο
ἴλαδὸν εἰς ἀγορήν μετὰ δέ σφιτιν Οστα δεδηρεῖ,
διτρύνουσ' ίέναι, Διὸς ἄγγελος οἱ δ' ἀγέροντο.

95 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δέ σεναχίζετο γαῖα,

- 87 *Qualis apes æstate nova per florea rura
exercet sub sole labor, cum gentis adultos
educunt fætus, aut cum liquefianta mella
stipant, et dulci distendunt nectare cellas,
aut onera accipiunt venientum, aut agmine facto
ignavum fucus pecus a præsepibus arcent:
fervet opus, redolentque thymo fragrantia mella.* EN. 1.
*Ac veluti in pratis, ubi apes æstate serena
floribus insidunt variis, et candida circum
lilia funduntur: strepit omnis murmure campus.* EN. 6.
- 89 — *Jamque arbore summa
confluere, et lentis uvam demittere ramis.* GÉORG. 4.
95 — *Pulsuque pedum tremit excita tellus.* EN. 7.

λαῶν ἵζόντων, ὅμαδος δὸς ἦν· ἐννέα δέ σφες
 κήρυκες βοσκόντες ἐρήτυνον, εἴποτ' ἀγύτης
 σχοίνι', ἀκούστειαι δὲ Διοτρεφεών βασιλήν.
 100 πανσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔτη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἡφαῖος κάμψ τεύχων.
 Ἡφαῖος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 αὐτῷ ἂρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ.
 Ερμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππων·
 105 αὐτῷ ὁ αὗτε Πέλοψ δῶκ' Ἄτρεῃ, ποιμένι λαῶν
 Ἄτρεὺς δὲ θυήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέσῃ·
 αὐτῷ ὁ αὗτε Θυέσ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορηναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δὲ ὁγ' ἐρεισάμενος, ἐπε' Ἀργείοισι μετηύδω
 110 Ω φίλοι, ἡρωες Δαναιοί, θεράποντες Ἅρηος,
 Ζεὺς μεγά Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη·
 σχέτλιος! δις πρὸν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ήλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 115 δυσκλέα Ἅργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεστα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μᾶλλοις ὑπερμενέει φίλοι εἶναι,
 δις δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 ἡδὲ ἔτι καὶ λύσει τοῦ γάρ κράτος ἐσὶ μέγιστον.
 αὐτχρόν γάρ τόδε γ' ἐσὶ καὶ ἐστομένοισι πυθέσθαι,
 120 μάζψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀπροκτον πόλεμον πόλεμίζειν, ἡδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δὲ οὕπω τι πέραντακ
 εἰπερ γάρ καὶ ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε,
 ὅρκια πιεσά ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἔμφω,
 125 Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέσιοι δοσοι εἴσαιν,
 ήμετες δὲ ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρῶων δὲ χνῦδρα ἐκατῶν ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν.

115 — Patriam remeabo inglorius urbem. EN. 11.

118 — Rerum cui summa potestas. EN. 10.

122 Vix hostem, alterni si congregiamur, habemus.

ENÉIDE 12.

124 — Fædusque ferit — EN. 10.

πόλλαι κεν δεκάδες μενοίατο οἰνοχάριο.

τόσσον ἐγώ φημι πλέκεις ἔμμεναι υἱας Ἀχαιῶν

130 Τρώων, οἱ ναῖουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔκσιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶστ' ἔθέλοντα
Ἴλιον ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολιεθρον.

ἐννέα δὴ βεβάσαι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοῖ,

135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται
αἱ δὲ που ἡμέτεραι τ' ἀλοχοῖ καὶ νήπια τέκνα
εἴσατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἀμμιμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράσντον, οὗ εἶνεκα δεῦρ' ικόμεσθα.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·

140 φεύγωμεν σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
οὐ γάρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εύρυάγυιαν.

Μές φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ σῆθεστιν ὄρευς,

πᾶσι μετά πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουονται.

κινήθη δ' ἀγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης

145 πόντου Ικαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὔρος τε Νότος τε
ῶρορ', ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.

ώς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ ληίον ἐλθών,

λάθρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμέρῃ ἀσαχύεσσιν·

ώς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοι δ' ἀλαλητῷ

150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δὲ ὑπένερθε κονίν
ἴσατ' ἀειρομένην. τοι δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
ἄπτεσθαι ηῶν, ἡδὲ ἐλκέμενν εἰς ἄλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν
οἰκαδεὶς μένων· ὑπὸ δὲ ἥρεον ἔρματα ηῶν.

155 Ἐνθα κεν Ἀργείαισιν ὑπέρμορα νόζος ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθηναίν Ἡρη πρὸς μῆθον ἔειπεν.

139 *Ne qua meis esto dictis mora — EN. 12.*

144 — *Variusque per ora cucurrit*

*Ausonidum turbata tremor; ceu saxa morantur
cum rapidos amnes; clauso fit gurgite murmur,
vicinæque fremunt ripæ crepitantiibus undis. EN. 11.*

150 — *Jam pulvere cœlum
stare vident — EN. 12.*

155 — *Nec fato, merita nec morte peribat,
sed misera ante diem — EN. 4.*

Ω πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
οὗτῳ δὴ οἰκόνδε, φίλην· ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
160 καθ'd δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
Ἀργεῖν Ελένην, ἃς εἴνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλουντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αὕτη;
ἀλλ' ἦτι νῦν κατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
σοὶς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκατον,
165 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθητε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοάς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
εὔρεν ἔπειτ' Ὁδυσση, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντου,
170 ἐπαότ' οὐδ' ὅγε νῆδος ἐϋστέλμοιο μελαίνης
ἀπτετ', ἔπει μιν ἄχος πραδίνη καὶ θυμὸν ἵκανεν.

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὅδυσσεον,
οὗτῳ δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
175 φεύξεσθ', ἐν νήσσαι πολυκλήστι πεσόντες;
καθ'd δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
Ἀργεῖν Ελένην, ἃς εἴνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλουντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αὕτη;
ἀλλ' ἦτι νῦν κατὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει
180 σοὶς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκατον,
μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Δις φάλ'. ὁ δὲ κύνης θεᾶς ὅπα φωνησάστης.
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ γλαῦκων βάλει τὴν δ' ἐκόμιτσα
κήρυξ Εύρυθάτης θυσκήστος, δει οἱ ὀπήδει.
185 αὐτὸς δὲ Ἀτριδέω Αγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
δέξατό οἱ σκηπτρὸν πατρώιον, ἀρθίτον αἰεί·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Οὐτινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχου ἄνδρα κιγείη,
τὸν δὲ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύτατης παρατάζει.
190 Δαιμόνι, οὐ σε ἔστικε, κακὸν ὡς, δειδίσσετο
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδρυε λκούς.

167 *Illa viam celerans...*
nulli visa, cito decurrit tramite virgo. EN. 5.

οὐ γάρ πω σάρια οἰσθ', οἰος νόος Ἀτρείδων
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἔψεται νίκας Ἀχαιῶν.
 εὐ βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπε.

195 μήτε χολωσάμενος ἔξη κακὸν νίκας Ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δὲ μέγχας ἐτὶ Διοτρεφέος βασιλῆος.
 τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐσι, φελεῖ δέ ἐ μητίστα Ζεύς.
 ὃν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοε, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ.

200 Δαιμόνιον, ἀτρέμας ἦτο, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούει,
 οἱ σέο φέρτεροι εἰστι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνακτος,
 οὕτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐνχριθμίος, οὗτ' ἐνι βουλῇ.
 οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοῖ·
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίην εἰς κοιρανος ἔσω,
 205 εἰς βασιλεύς, φ' ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 σκήπτρὸν τ' ἡδὲ Θέμιςας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.
 Ὡς ὅγε κοιρανέων δίεπε σρατὸν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὐτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάνων,
 ἥκη, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοισθοιο θαλάσσης
 210 ἀγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγδεῖ δέ τε πόντος.
 Ἄλλος μέν ρ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καβ' ἔδρας.
 Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολών,
 ὃς ρ' ἔπεια φρεσὶν ἥσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἥδη,
 μάκρι, ἀτάρο οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215 ἀλλ' ὅτι οἱ εἴταιτο γελοιοίν Αργείοισιν
 ἔμμεναι. αἴσχιτος δὲ ἀνήρ ὑπὸ Ίλιον ἡλθε.
 φοιλὸς ἔην, χωλὸς δ' ἔτερον πόδας· τὼ δέ οἱ ὕμων
 κυρτῶν, ἐπὶ τῆθος συνοχωνότες αὐτάρο ὑπερθε
 φοῖσθος ἔην κεφαλὴν, ψεδονὴ δὲ ἐπενήνοθε λάχυν.
 220 ἔχθιτος δὲ Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἢ δὲ Όδυσση·
 τὼ γάρ νεκτείσετε· τότ' αὐτ' Ἀγαμέμνονοι δίοι
 ὅξεα νεκτηγάδις λέγ' οὐσίδεικ· τῷ δὲ ἄρο' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ Θυμῷ.
 αὐτάρο δὲ μακρὸς βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκει μύθῳ.

204 Non multos regnare bonum; rex unicus esto,
 unius imperium —

220 — Semperque odiis et crimine Drances
 infensus juveni Turno — EN. II.

225 Λτρείδη, τέο δ' αὗτ' ἐπιμέμφεσαι, ἡδὲ χατίζεις;
πλεῖσι τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
εἰσὶν ἐνὶ κλιτής ἔξκιρετοι, ἃς τοι Ἀχαιοὶ¹
πρωτίσῳ διδόμεν, εὐτ' ἀν πτολίεθρον ἔλωμεν.

230 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἱος ἀποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δῆτας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
ἥτις γυναικα νέην, ἵνα μίσγεσαι ἐν φιλότητι,
ἥντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεσαι; — οὐ μὲν ἔστικεν,
ἀρχὸν ἔστατα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱας Ἀχαιῶν.

235 ὁ πέπονες, κάκ' ἐλέγχει, Ἀχαιόδες οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί!
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶν νεώμεθα τόνδε δ' ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, δόφρα ἴδηται,
ἢ βάτιοι οἵ τις προξαρύνομεν, ηὲ καὶ οὐκι·
δες καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέρη ἀμείνονα φῶτα,

240 ἡτίμησεν ἔλων γάρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἄλλα μάλ' οὐκ Ἀχιλῆη χόλος φρεσίν, ἄλλα μεθήμων.
ἢ γάρ ἄν, Ἀτρείδη, νῦν ὑστάτα λωβήσαιο!

Ως φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης τῷ δ' ὄντα παρίσατο δῖος Ὄδυσσεύς,
245 καὶ μιν ὑπόδρα ιδὼν χαλεπῷ ἡνίπαπε μύθοι.

Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐων ἀγορητής,
ἴσχεο, μηδὲ ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν!
οὐ γάρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅστοι ἀμ' Ἀτρείδης ὑπὸ Ἰλίου ἥλθον.

250 τῷ οὐκ ἄν βασιλῆας ἄνα σόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
καὶ σφιν ὄνειδεά τε προφέροις, νόσου τε φυλάσσοις.
οὐδέ τι πω σάφω ίδμεν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
ἢ εὖ, ηὲ κακῶς, νοςήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.

τῷ, νῦν Ἀτρείδη Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
255 ὕσται ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἥρωες Δακαοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.

ἄλλ' ἔν τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένου ἔζαι·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφράινοντα κιχήσομαι, ὡς νύ περ ὄδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὄδυσσῃ κάρπωμοισιν ἐπείη,
260 μηδὲ ἔτι Τηλεμάχοιο πατήρ κεκλημένος εἴην,

235 *O vere Phrygiæ, neque enim Phryges! — EN. 9:*

εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
χλαινάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαῖουτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέστι πληγῆσιν.

265   Ως ἄρ' ἔφη σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὅμω
πληξεν· ὁ δὲ ιδνῷθη, Θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
σμῶδιξ δὲ αἰματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέσπη
σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου· ὁ δὲ ἄρ' ἔζετο, τάρβησέν τε
ἀλγήσας δέ, ἀχρείον ιδών, ἀπομόρφεστο δάκρυ.

270   οἱ δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν,
ῶδε δέ τις εἴπεσκεν, ιδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ω πάποι! ἦ δὴ μυρί² Όδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθάς, πόλεμόν τε καρύσσων.
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριτον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
275   ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπειεβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
οὐδὲ θήν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγάνωρ
νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.

Ως φάσαν ἡ πληθύς· ἀνά δὲ πτολίπορθος Όδυσσεὺς
ἔζη, σκῆπτρον ἔχων — παρὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
280   εἰδομένη κύρου, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ώς ἂμα θ' οἱ πρῶτοι τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασταίτο βουλὴν —
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

Ἄτρειδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοί³
285   πᾶσιν ἐλέγχισον θέμενοι μερόπεσσι βροτοῖσιν.
οὐδέ τοι ἐκτελέονται ὑπόσχεσιν, ήνπερ ὑπέσκων,
ἐνθάδ' ἔτι σείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὔτείχεον ἀπονέσθαι.
ώςε γάρ ἡ παῖδες νεκροί, χῆραι τε γυναικες,
290   ἄλληλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.
ἢ μὴν καὶ πόνος ἐσίν, ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τις θ' ἐνα μῆνα μένων ἀπὸ τῆς ἀλόχοοι
ἀσχαλάψας σὺν νηὶ πολυξύγονο, ὅνπερ ἄελλαι

269 — Acerba tuens — EN. 9.

273 Sive fide, seu quis bello est expertus et armis. EN. 7.

278 Pergama tum vici, cum vinci posse coëgi.

OVID. MÉTAM. 13.

χειμέριαι τιλέωσιν, ὁρινομένη τε θάλασσα
 295 ἡμῖν δ' εἴνατός ἐτι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάτην παρὰ υποσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
 τὴτε, φίλοι, καὶ μεινάτ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα διώμεν,
 300 ἡ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἡὲ καὶ οὐκι.
 εῦ γάρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· ἐσὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαν
 χθιέξ· τοτὲ τοι πρώτης· ὅτ' ἐς Αὐλίδα υῆς Ἀχαιῶν
 ἕγερθεντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαν
 305 ἡμεῖς δὲ ἀμφὶ περὶ κρήνην ιεροὺς κατὰ βωμοὺς
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελέστας ἐκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίσφι, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὑδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός,
 σμερδαλέος, τὸν δὲ αὐτὸς Όλύμπιος ἡκε φόωσθε,
 310 βωμοῦ ὑπαίξας, πρός δὲ πλατάνισον ὄρουσεν.
 ἔνθι δὲ ἔσται σρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,

298 Quidve domum fertis decimo nisi dedecus anno?

OVID. MÉTAM. 13.

302 — Postquam te fata tulerunt. EGL. 5.

308 — Adytis cum lubricus anguis ab imis...
 cœruleæ cui terga notæ, maculosus et auro
 squamam incendebat fulgor — EN. 5.

299 Ferte viri, et duros animo tolerate labores;
 à auguris ut nostri Calchantis fata queamus
 330 scire, ratosne habeant, an vanos pectoris orsus.
 namque omnes memori portentum mente retentant,
 qui non funestis liquerunt lumina fatis.
 Argolicis primum ut vestita est classibus Aulis,
 quæ Priamo cladem et Trojæ pestemque ferebant:
 nos circum latices gelidos, fumantibus aris,
 aurigeris Divum placantes numina tauris,
 sub platano umbrifera, fons unde emanat aquæ;
 vidimus immanni specie tortuque draconem
 terribilem, Jovis ut pulsu penetrabat ab ara:
 qui platani in ramo foliorum tegmine septos

- οἵως ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτῶτες,
ὅκτῷ ἀταρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ή τέκε τέκνα.
ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεσινὸς κατήσθιε τετριγώτας·
- 315 μήτηρ δὲ ἀμφεποτάτο ὁδυρομένη φίλη τέκνων
τὴν δὲ ἐλειξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτῷ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε σρουθοῖο καὶ αὐτῆν,
τὸν μὲν ἀρίεηλον θήκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε·
λᾶσαι γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεων.
- 320 ἡμεῖς δὲ ἐσάρτες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη·
ώς οὖν θευκὰ πέλωρα θεῶν εἰςῆλθ' ἐκατόμβης,
Κάλχας δὲ αὐτέιν' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
τίπτ' ἄνεῳ ἐγένετος, καρποκομόωντες Ἀχαιοί;
325 ὅψιμον, ὀψιτέλεσον, οὗν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
ώς οὔτος κατὰ τέκν' ἔφαγε σρουθοῖο καὶ αὐτῆν,
ὅκτῷ, ἀταρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ή τέκε τέκνων·
ώς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτει πτολεμεῖομεν αὐθι,
τῶν δεκάτῳ δὲ πόλειν αἱρήσομεν εὐρυάγρυικον.
- 330 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἄλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἔϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰςόκεν ἄτε μέγα Ποιάμοιο ἔλωμεν.
Ως ἔφατ· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἵαχον — ἀμφὶ δὲ υῆς
σμερδαλέου κονάβησαν, ἀυστάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —

*corripuit pullos : quos cum consumeret octo ,
nona super tremulo genitrix clangore volabat ;
cui ferus immani laniavit viscera morsu .
hunc , ubi jam teneros volucres matremque peremit ,
qui luci ediderat genitor Saturnius , idem
abdidit , et duro formavit tegmina saxo .
nos autem timidi stantes mirabile monstrum
vidimus in mediis Divum vorsarier aris .
tum Calchas hæc est fidenti voce locutus :
quidnam torpentes subito obstupuisitis , Achivi ?
nobis hæc portenta Deūm dedit ipse creator ,
tarde et sera nimis , sed fama ac laude perenni .
nam quot aves tetro mactatas dente videtis ,
tot nos ad Trojam belli exantlabimus annos ,
quæ decimo cadet , et pœna satiabit Achivos .
edidit hæc Calchas ; quæ jam matura videtis .*

CICÉRON , DIVIN. 2.

335 μῦθον ἐπαιγήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἵππότα Νέτωρ·

Ω πόποι! ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράσσει
νηπιάχοις, οἷς οὕτι μέλει πολεμῆσαι ἔργα.

πὴ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βῆσσται ἡμῖν;

340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
σπουδαί τ' ἀκοντού καὶ δεξιαί, ἃς ἐπέπιθμεν.

αὐτῶς γάρ ρ' ἐπέεσσ' ἐριθάινομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδε ἔοντες.

Ἄτρειδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὸν, ἔχων ἀτεμφέα βουλὴν,
345 ἀρχευ' Ἀργείοισι κατὰ πρατεράς ὑσμίνας.

τούςδε δὲ εἴ φινύθειν, ἔνα καὶ δύο, τοι κεν Ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ' — ἄνυτοις δὲ οὐκ ἔσσεται αὐτῶν —
πρὸν Ἀργοςδὲ ιέναι, πρὸν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴτε φεῦδος ὑπόταχεσις, ηὲ καὶ οὐκι.

350 φημὶ γάρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἥματι τῷ, ὅτε νυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεστι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίτιμα σῆματα φαίνων.
τῷ μήτις πρὸν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,

355 πρὸν τινα πάρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίτασθαι δὲ Ἐλένης ὄρμήματά τε σοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἔθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
ἀπτέτθω ηὲ νηὸς ἔυσταέλμοιο μελατήν,
ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.

360 ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' εὗ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλων
οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπω
κρῆν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν δις ἔρξης, καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
365 γγώσῃ ἐπειθ', ὃς δ' ἡγεμόνων κακός, ὃς τέ νυ λαῶν,
ἡδὲ δειπνός ἔησι· κατὰ σφέας γάρ μαχέονται
γνώτεαι δέ, εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,

341 *Jungimus hospitio dextras* — EN. 3.

— *En dextra fidesque.* EN. 4.

353 *Prospera Jupiter his, dextris fulgoribus, edit.*

CICÉRON, DIVIN. 2.

ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

370 ἢ μάκιν αὗτ' ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υῖς Ἀχαιῶν.

αὐτὸν γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναῖν, καὶ Ἀπολλον!

τοιοῦτοι δέκα μοι συμφάδμουνες εἰν Ἀχαιῶν·

τῷ καὶ τάχ' ἡμύστεις πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,

χερσὶν ὑψὸν ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.

375 ἄλλα μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἀλγεῖ ἔδωκεν,

ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.

καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλλεύς τε μαχησάμεθ' εἴνεκα κούρης

ἀντιθίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δὲ ἥρχον χαλεπαίνων·

εἰ δέ ποτ' ἐς γε μίση βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἐπειτα

380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἐσσεται, οὐδὲ ἡβειόν.

νῦν δὲ ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρνα

εῦ μέν τις δόρυ Θηξάσθω, εὖ δὲ ἀσπίδα θέσθω,

εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,

εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ιδών, πολέμοιο μεδέσθω.

385 Ὡς καὶ πανημέριοι συγερῶν κρινώμεθ' Ἄρη.

οὐ γὰρ παυσαλή γε μετέσσεται, οὐδὲ ἡβαιόν,

εἰ μὴ νῦν ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.

ἰδρώσει μέν τεν τελαμῶν ἀμφὶς σύνθεσσιν

ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δὲ ἔγχεῃ χείρα καμεῖται·

390 ιδρώσει δέ τεν ἵππος, ἐνξονον ἄρμα τιταίνων.

ὄν δέ καὶ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω

μιμνάζειν παρὰ υποστὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἐπειτα

ἄρκινοι ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἡδὲ οἰωνούς.

Ως ἔφατ· Ἅργειοι δέ μέγ' ἵαχον, ὡς ὅτε κῦμα

395 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότος ἐλθών,

προβλῆτι σκοπέλῳ τὸν δὲ οὔποτε κύματα λείπει,

παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ' ἡ ἐνθα γένωνται.

ἀντάντες δὲ ὁρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,

381 Quod superest, laeti bene gestis corpora rebus
procurate, viri; et pugnam sperate parati. EN. 9.

386 Continuo pugnas ineant, et prælia tentent,
ni roseus fessos jam gurgite Phœbus Ibero
tingat equos, noctemque die labente reducat. EN. 11.

396 — Projectaque saxa Pachyni. EN. 3.

- κάπυισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρηος.
 αὐτάρ ὁ βοῦν ἴέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίουν, πενταέτηρον, ὑπερμενέη Κρονίων·
 κίλησκεν δὲ γέροντας ἀριστᾶς Παναχαιῶν,
 405 Νέσορα μὲν πρώτισα καὶ ἰδομενῆα ἀνήκτα,
 αὐτάρ ἔπειτ' Λίσαντες δύνα καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὖτ' Ὁδυσῆα, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντου.
 αὐτόματος δέ οἱ ἡλοις βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἥδες γάρ πατά θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
 410 βοῦν δὲ περιεήταντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο·
 τοῖσιν δὲ εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων!
 μῆ πρὶν ἐπ' ἡλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κυνέφας ἐλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηνές βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 415 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δῆτοιο Θύρετρα,
 Εὔτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ σήθεσσι δαίξαι
 χαλκῷ ρωγαλέον πολέες δὲ ἀμφ' αὐτὸν ἔταιροι
 πρηνέες ἐν κονίσιν ὄδαξ λαζοίστο γαῖαν.
 Οὓς ἔφρατ' οὐδὲ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραιαῖνε Κρονίων·
 420 ἄλλ' οὓς δέντο μὲν ἵρα, πόνον δὲ ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
 αὐτάρ ἔπει τῷ εὐκαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσταν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δὲ ὡμοθέτησαν·
 425 καὶ τά μὲν ἄρ σχιζτιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 σπλάγχνα δὲ ἄρ τοιπείραντες, ὑπείρεχον Ήφαίστοιο.
 αὐτάρ ἔπει κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὄβελοισιν ἔπειραν,

418 *Corruit in vulnus... ,*
et terram hostilem moriens petit ore cruento. EN. 10.
Procubuit moriens, et humum semel ore momordit.

ENÉIDE II.

— *Cruentam*
mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat.
 Ibid.

ῶπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκουντό τε δαιτα,
 δαινυνχ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔιστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἡρχε Γερήνιος ἵπποτα Νέσωρ·

Ἄτρειδη κύδιες, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 435 μηκέτι νῦν δῆθ' αὖτι λεγώμεθα, μηδὲ ἔτι δηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, δὲ δὴ θεός ἐγγυαλίζει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατά νῆσος·
 ἡμεῖς δὲ ἀθρόοι δέδε κατὰ σρατὸν εὔροντες Ἀχαιῶν
 440 ἕομεν, σφρα κε θάσσον ἐγείρομεν δέξιν Ἄρη.

Δις ἔφατ· οὐδὲ ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
 κηρύσσοντες πόλεμόνδε καρποκομόωντας Ἀχαιούς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δὲ ἡγείροντο μάλ' ὥκα.
 445 οἱ δὲ ἀμφ' Ἀτρείωνα Διοτρεφέες βασιλῆες
 θῦνον κρένοντες μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθῆνη,
 αἰγιδὸς ἔχουσ' ἑρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε
 τῆς ἐκατὸν θύσανοι παγχρύσσοι θερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἐκατόμβοιος δέ ἐκάσος.
 450 σὺν τῇ παιφάσσοντα διέστυντο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὀτρύνουσ' ιένας· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἐκάσω
 καρδὶην, ἀλληπιτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δὲ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ήὲ νέεσθαι
 ἐν νησὶ γλαφυρῆσι φύλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 455 Ήύτε πῦρ αἴδηλον ἐπιφλέγει ἀσπετον ὅλην

451 — *Animum viresque Latinis addidit, et stimulus acres sub pectore vertit.* EN. 9.
 — *In prælia sæva suscitat, et stimulus haud mollibus incitat iras.* EN. 11.

453 *Qui sibi jam requiem pugnæ, rebusque salutem sperabant, nunc arma volunt* — EN. 12.

455 — *Ignis, qui furtim pingui primum sub cortice tectus robora comprehendit, frondesque elapsus in altas ingentem cælo sonitum dedit; inde secutus*

οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
ῶς τῶν ἑρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοις
αἴγλη παμφανόωσα δὲ αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

- Τῶν δ', ὡς' ὄρνιθων πτερηγῶν ἔθνεα πολλά,
460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἄστιφ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ρέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν·
ῶς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἅπο καὶ κλισιάνων
465 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
σμερδαλέον κονάδιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι,
μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα παὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη.

- Ὕπτε μυιάνων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
470 αἵτε κατὰ σαθμὸν ποιμνήσιον ἡλάσκουσιν
ἄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵσαντο, διαρράισαι μεμαῶτες.

- Τοὺς δ', ὡς' αἰπόλια πλατεῖ αἰγῶν αἰπόλοι ἄνθρες
475 ρεῖα διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῷ μιγέωσιν·
ῶς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ὑσμίνηνδ' ἴεναι μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
ὅμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,

*per ramos victor, perque alta cacumina regnat,
et totum involvit flammis nemus, et ruit atram
ad cœlum picea crassus caligine nubem. GÉORG. 2.
In segetem veluti cum flamma furentibus Austris
incidit — EN. 2.*

Collucent flammis — EN. 5.

- 479 *Jam varias pelagi volucres, et quæ Asia circum
dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri. GÉORG. 1.
Ceu quondam nivei liquida inter nubila cycni
Cum sese e pastu referunt, et longa canoros
dant per colla modos; sonat amnis, et Asia longe
pulsa palus — EN. 7.*

- 486 *Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum.
ENEIDE 8.*

- 488 *Quam multa in sylvis autumni frigore primo
lapsa cadunt folia — EN. 6.*

Ἄρει δὲ ζώνην, σέρνουν δὲ Ποσειδάωνι.

480 Ήύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο πάντων
ταύρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι
τοῖον ἄροι Ατρείδην Θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
ἐπιπρεπέ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἥρωεσσιν.

Ἐσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
485 ὑμεῖς γάρ θεσαι ἐσε, πάρεσέ τε; ἵζε τε πάντα,
ἡμεῖς δέ κλέος οἰον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἀν ἐγώ μυθήσομαι, οὐδὲ ὀνομήνω·
οὐδὲ εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ σόματ' εἰεν,
490 φωνὴ δὲ ἄρροντος, χάλκεον δέ μοι ἥτορ ἐνείη·
εἴ μη Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ, ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἤλθον.
ἀρχούς αὖ ηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ, ἦτοι ΒΟΙΩΤΙΑ.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἥρχον,
495 Άρκεσιλάος τε, Προθοήνωρ τε, Κλονίος τε·
οἱ δὲ Ύρίνην ἐνέμοντο καὶ Αύλιδα πετρήσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκυνηρόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
οἱ τ' ἀμφ' Ἅρμην ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρύθρας,

480 *Viribus editior cædebat, ut in grege taurus.*

HOR. SAT. I. 3.

— *Et toto vertice supra est. EN. 7.*

484 *Pandite nunc Helicona, Deæ, cantusque movete:*
qui bello exciti reges, quæ quemque secutæ
complerint campos acies....
et meministis enim, *Divæ, et memorare potestis:*
ad nos vix tenuis famæ perlabitur aura. Ibid.

488 *Non ego cuncta meis amplecti versibus opto:*
non, mihi si linguae centum sint, oraque centum,
ferrea vox — *GEORG. 2.*
Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum,
ferrea vox, omnes scelerum comprehendere formas,
omnia pœnarum percurrere nomina possim. EN. 6.

500 οἵ τ' Ἐλεῶν' εἴχον ἡδὸνήν καὶ Πετεῶνα,
 Ὄκαλένην, Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὔτροπον τε, πολυτρόπωνά τε Θίσην,
 οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήνθ' Ἀλίαρτον,
 οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἡδὸνή οἱ Γλίσσαντ' ἐνέμουντο,
 505 οἱ δὲ ὑποθήβας εἴχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὑγχητόν δὲ ιερόν, Ποσιδήνιον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἵ τε πολυζάφυλον Ἄρηνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
 Νίσάν τε ζαθένην, Άνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἑκάστῃ
 510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι βαῖνον.

Οἱ δὲ ἀσπληδόνα ναῖον ιδὸν Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἥρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νίες Ἅρης,
 οὓς τέκεν Ἀζυόχη, δόμῳ Ἀκτορος Ἀζείδαο,
 παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰςαναβάσσα,
 515 Ἅρης κρατερῷ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐτιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίτροφος ἥρχον,
 νίεσσι Ίφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
 οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήσταν,
 520 Κρίσσαν τε ζαθένην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 οἵ τ' ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάρπολιν ἀμφενέμουντο,
 οἵ τ' ἄρχ πάρ ποταμὸν Κηφισὸν διον ἐναιον,
 οἵ τε Λιλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπει Κηφισοῖο·
 τοῖς δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νήες ἐπούντο.
 525 οἱ μὲν Φωκήων σίχας ἔζασσαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δὲ ἔμπλην ἐπ' ἀριερά θωρήσσοντο.

Δοκρῶν δὲ ἡγεμόνευεν Οἰλῆνος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὗτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρη,
 530 ἐγγέτη δὲ κέκαπτο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
 οἱ Κύνον τ' ἐνέμουντ', Όπεντά τε, Καλλιαρόν τε,
 Βῆσσαν τε, Σκάρφην τε καὶ Αὐγείκης ἐρατεινάς,

513 — *Quem Rhea sacerdos*
furtivum partu sub luminis edidit auras. EN. 7.
Mæonio regi quem serva Lycymnia furtim
sustulerat — EN. 9.

Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ρέεθροι·
τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο

535 Λοκρῶν, οἱ νκίουσι πέρην ιερῆς Εὔβοις.

Οἱ δ' Εύβοιαν ἔχον μένει πνείουτες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυςάφυλόν θ' Ἰσίσιαν,

Κήρινθόν τ' ἑφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἱ τε Κάρυζουν ἔχον, καὶ δὲ οἱ Στύρα ναιετάσκουν.

540 τῶν αὐτὸν ἡγεμόνευ Έλεφήνωρ, ὅζος Ἄρνος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἄμα Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομδώντες,
αιχμηταί, μεμκῶτες ὀρεκτῆτιν μελίπτει
Θώρηκας ρήξειν δηίων ἀμφὶ σήθεσται.

545 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντα.

Οἱ δὲ ἀρ' Αθήνας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῖος μεγαλήτορας, ὃν ποτ' Αθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Ἅραυρος,
καὶ δὲ ἐν Αθήνῃς εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πίονι νηῷ.

550 ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάσσονται
κοῦροι Αθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.
τῶν αὐτὸν ἡγεμόνευ νιός Πετεῶο, Μενεσθεύς.
τῷ δὲ οὖπω τις ὄμοιος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀγήρο,
κοσμηται ἐπους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·

555 Νέεωρ οἰος ἐριζεν· ὁ γάρ προγενέσερος ήνει.
τῷ δὲ ἄμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Αἴας δὲ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκιδενα νῆας,
εὗσε δὲ ἄγων, ἵν' Αθηναίων ἴταντο φάλαγγες.

560 Οἱ δὲ Ἀργος τ' εἶχον, Τίουνθά τε τειχισσαν,
Ἐρμιόνην, Ασίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχούσας,
Τροιζῆν', Ηἴόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
οἵ τ' ἔχον Λιγυανα, Μάστητά τε, κοῦροι Αχαιῶν
τῶν δὲ αὐτὸν ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
καὶ Σθένελος, Καπανῆας ἀγακλειτοῦ φίλος νιός·
565 τοῖσι δὲ ἄμα Εύρυαλας τρίτατος κίεν, ισόθεος φάσ,
Μηκιζέως νιός Ταλαιονίδηο ἄνακτος.

551 — *Volventibus annis.* EN. 1.

555 — *Quo non præstantior alter
cere ciere viros* — EN. 6.

θυμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
τοῖσι δ' ἄμ' ὄγδώκουντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

- Oī δέ Μυκήνας είχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
570 ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτίμενας τε Κλεωνάς,
ὅρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρένη τ' ἐρατεινήν,
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρησος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἵ δ' ὑπερησίν τε καὶ αἰπεινήν Γονδεσσαν,
Πελλήνην τ' είχον, ἡδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
575 Αἰγικλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεῖαν
τῶν ἐκατὸν νηῶν ἥρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρειδης ἄμα τῷ γε πολὺ πλεῖτο καὶ ἄριτοι
λαοὶ ἔποντ· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν,
κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἥρωεσσιν,
580 οὕνεκ' ἄριτος ἦν, πολὺ δὲ πλείσους ἄγε λαούς.
Oī δ' είχον κοῖλην Δακεδαίμονα κητώεσσαν,

- Φάριν τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειάς ἐρατεινάς,
οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας είχον, Ἐλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
585 οἵ τε Δάκαι είχον, ἡδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἥρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἔξηκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίησι πεποιθώς,
διτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
590 τίσασθαι Εὔλενης ὄρμάματά τε σοναχάς τε.
Oī δέ Πύλου τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν,
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐϋκτίτον Αἴπυ,
καὶ Κυπαριστήσεντα καὶ Ἀμριγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεόν καὶ Ἐλος καὶ Δώρειον — ἔνθα τε Μοῦσαι
595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήνια παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ιόντα παρ' Εύρύτου Οἰχαλιηός·
ζεῦτο γάρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ

597 *Non me carminibus vincet, nec Thracius Orpheus,
nec Linus — Ecl. 4.*

*Pan etiam Arcadia mecum si judice certet,
Pan etiam Arcadia dicat se judice victum. Ibid.*

*— Cava dum personat aequora concha
demens, et cantu vocat in certamina Divos. En. 6,*

- Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 600 θεσπεσίνην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστὴν· —
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἵππότα Νέσωρ·
τῷ δὲ ἐνεύκοντα γλαφυροῖ νέες ἐξιχόωντο.
- Οἱ δὲ ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταὶ,
 605 οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὁρχομενὸν πολύμηλον,
Ρίπην τε, Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρόρασίην ἐνέμοντο·
τῶν ἥρχ' Ἀγκαιοιο πάις, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξῆκοντα νεῶν· πολέες δὲ ἐν νηὶ ἐκάστη
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιειδέμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆσις ἐϋστέλμους, περάχνι ἐπὶ οἴνοπα πόντον;
Ἄτρειδης ἐπεὶ οὖ σφι Θαλάσσια ἕργα μεμῆλει.
- 615 Οἱ δὲ ἄρα Βουνοράσιού τε καὶ Ήλιδα δίκαιη ἔναιον,
ὅσσον ἐφ' Χορμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
πέτρη τ' Ἄλεινή καὶ Ἄλεισιον ἐντὸς ἐέργει·
τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν· δέκα δὲ ἄνδρὶ ἐκάστῳ
νῆσις ἐποιητο θοαί, πολέες δὲ ἐμβαίνον Ἐπειοί.
- 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἱες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ ἄρ' Εύρύτου Αἰτορίωνος·
τῶν δὲ Ἀμαρυγκείδης ἥρχε πρατερὸς Διώρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἥρχε Πολύξεινος Θεοειδῆς,
υἱος Ἀγαθένεος Αὔγηιάδαο ἄνακτος.
- 625 Οἱ δὲ ἐκ Δουλιχίου, Ἐχιμάων οὐτοῖς
νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἀλός, Ήλιδος ἄντα·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἅροι,
Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὺς φίλος ἵππότα Φυλεύς,
ὅς ποτε Δουλιχίουνδ ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς·
 630 τῷ δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἐποντο.
- Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
οἱ δὲ ίθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγιλιπτα τρυχεῖαν,
οἱ τε Ζάκυνθον εἶχον, ἡδὲ οἱ Σάμου ἀμφενέμοντο,
 635 οἱ τ' Ήπειρον εἶχον, ἡδὲ ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·

τῶν μὲν Ὁδυσσεὺς ἥρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
τῷ δὲ ἄμα νῆες ἔποντο δύωδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἰταλῶν δὲ ἡγεῖτο Θόας, ἀνδραιμονος υἱός,
οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ωλευον ἡδὲ Πυλήνην,
640 Χαλκίδα τὸ ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήσταν —
οὐ γάρ ἔτ' Οἰνός μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδὲ δὲ ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ἔχανθος Μελέαγρος. —
τῷ δὲ ἐπὶ πάντῃ ἐτέταλτο ἀναστέμεν Λίτωλοισιν.
τῷ δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

645 Κρητῶν δὲ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἱ Κυωσσόν τε εἶχον, Γόρτυνά τε τειχίοιεσταν,
Λύκτον, Μιλητόν τε καὶ ἀργινόντα Λύκατον,
Φαιστόν τε, Ρύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
ἄλλοι οὐδὲ, οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

650 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόντης τοῦτον, ἀτάλαντος Ενυαλίῳ ἀνδρειφόντη
τοῖσι δὲ ἄμα ὄγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δὲ Ἡρακλείδης, ἡδὲ τε μέγας τε,
ἐκ Ρόδου ἐννέα νῆας ἤγειρον Ρόδιων ἀγερώχων.

655 οἱ Ρόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὸν τέκεν Ἀτσόχεις βίη Ἡρακληίη,
τὴν ἄγρετ' ἐξ Ἐρύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήνευτος,
660 πέρσας ἀζεκ πολλὰ Διοτρεφέων αἰζηῶν.

Τληπόλεμος δὲ ἐπεὶ οὖν τράψη ἐν μεγάρῳ ἐϋπήκτω,
αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἡδη γηράσκοντα, Λιεύμνιον, ὅζον Ἄρος.

665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντουν· ἀπεῖλησταν γάρ οἱ ἄλλοι
υίέες, υίωνοι τε βίης Ἡρακληίης.
αὐτάρ ὅγετε οὐδὲ Ρόδον ἵζεν ἀλώμενος, ἀλγεα πάσχων.
τριχθὰ δὲ φρηθεν καταφυλαδόν, ἡδὲ φιληθεν
ἐκ Διός, ὅτε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.

637 — *Pictasque innare carinas.* EN. 8.

649 *Centum urbes habitant magnas* — EN. 3.

669 — *Hominum Divūmque aeterna potestas.* EN. 10.

670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχενε Κρονίων.

Νιρεύς δὲ αὖ Σύμηθεν ὅγε τρεῖς νῆκις ἔστας,
Νιρεύς, Ἀγλαῖς υἱός, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἤλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

675 ἀλλ' ἀλαπαδήνες ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.

Οἱ δὲ ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαδόν τε, Κάσον τε,
καὶ Κῶν, Εὔρυπύλοιο πόλειν, νήσους τε Καλύδνας·
τῶν αὖ Φείδεππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσταλοῦ νίσι δύω Ήρακλείδαιο ἄνακτος.

680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐτείχωντο.

Νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος ἔναιον,
οἵ τ' Ἄλου, οἵ τ' Ἀλόπου, οἵ τε Τρηχίν' ἐνέμαντο,
οἵ τ' εἶχον Φθίην ἥδι Εὐλάσδα καλλιγύναικα.

685 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί·
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.

ἀλλ' οὐγ' οὐ παλέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο.

οὐ γάρ ἔην, ὅσις σφιν ἐπὶ σίχας ἡγήσατο.

καῖτο γάρ ἐν νήσοσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

κούρος χωρίμενος Βαστοίδος ἡγεμόμοιο,

690 τὴν ἐκ Λυρηστῶν ἔξειλετο πολλὰ μογήσας,

Λυρηστὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης·

κάδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίτροφον ἐγχειμώρους,

νίέας Εὐηνοῖο Σεληπτεάδαιο ἄνακτος·

τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δὲ ἀνεγένεσθαι ἔμελλεν.

695 Οἱ δὲ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρατον ἀνθεμόεντα,

Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε, μητέρα μήλων,

ἀγγιαλόν τ' Ἀντρῶνα ιδὲ Πτελεούν λεχεποίεν·

τῶν αὖ Πρωτεστίλαος Ἀρήιος ἡγεμόνευε,

ζωὸς ἔνων· τότε δὲ ἥδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.

700 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,

καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δὲ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,

ηνὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτειον Ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ οἱ ἄναρχοι ἔσταν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·

ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἀρηος,

673. — Quo pulchrior alter
non fuit, excepto Laurentis corpore Turni. Ep. 7.

705 Ἰφίκλου μὲς πολυμήλου Φυλακίδηχο,
αὐτοκασίγυντος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
δηπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἥρως Πρωτεσιλαος Ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γέ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·

710 τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οἱ δέ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηῖδα λίμνην,
Βοιβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐῦκτιμένην Ἰαωλκόν·
τῶν ἥρχ' Ἄδμητοι φίλοις πάτερες ἐνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἄδμητῳ τέκε δῖα γυναικῶν

715 Ἀλκητης, Πελίασ θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίνην ἐνέμοντο,
καὶ Μελίθεοιν ἔχον καὶ Ολιζῶνα τροχεῖαν·

τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἥρχεν, τόξων εὗ εἰδός,
ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δὲ ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα

720 ἐμβέβασκαν, τόξων εὗ εἰδότες ἵψι μάχεσθαι.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο χρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμυνῳ ἐν ἡγαθῇ, ὅθι μιν λίπον υἱες ἀχαιῶν,
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλόφρονος ὕδρου·

ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μυήσεσθαι ἐμελλον

725 Ἀργεῖοι παρὰ νηὖσι Φιλοκτήτῳ ἄνακτος.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ οἱ ἀναρχοι ἔσται, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Όιδηος νόθος υἱός,
τὸν δὲ ἔτεκεν Ρήνη ὑπ' Όιδηι πτολεπόρθῳ.

Οἱ δὲ εἴχον Τρίκκην καὶ ίθώμην κλωμακέσσαν,

730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλειν Εὐρύτου Οἰχαλίην·
τῶν αὐθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδες,
ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριηκοντα γλαφυράι νέες ἐσιχόωντο.

Οἱ δὲ ἔχον Όρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,

735 οἱ τ' ἔχον Αἴτεριον, Τιτάνοιο τε λευκά κάρηνα·
τῶν ἥρχ' Εύρύπυλος, Εύαιμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δὲ ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Ἀργισταν ἔχον, καὶ Γυρτάνην ἐνέμοντο,

Ὀρθην, Ἁλώνη τε, πόλιν τ' Όλοοστόνα λευκήν.

740 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

718 *Insignis jaculo, et longe fallente sagitta.* EN. 10.

υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς —
τὸν δὲ ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἰπποδάμεια
ῆματι τῷ, ὃς Φῆρας ἐτίσατο λαχυνέντας,
τοὺς δὲ ἐκ Πηλίου ὥστε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν —

745 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὅζος Ἄρνος,
υἱὸς ὑπερβύμοιο Κορώνου Καινείδοι·
τοῖς δὲ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεύς δὲ ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.
τῷ δὲ Ἐνιήνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιῶι,
750 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκιές ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφὶ ίμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
οἱ δὲ ἐς Πηνειόν προίει καλλιρρόον ὄδωρο,
οὐδὲ ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδένη,
ἄλλα τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ήντ' ἔλαιον.

755 ὄρκου γάρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρόωξ.

Μαγνήτων δὲ ἡρῷς Πρόθοος, Τευθρηδόνος υἱός,
οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλειν εἰνοσίψυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος Θόὸς ἡγεμόνευε·
τῷ δὲ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

760 Οὗτοι ἀρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἀρ' τῶν ὅχ' ἄριεσος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
αὐτῶν, ἡδὲ ἵππων, οἱ ἀμὲν Ἀτρείδησιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄριεσαι ἔσται Φηροπτιάδαι,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδῶνες, ὄρνιθας ὡς,
765 ὅτριχας, οἰτέας, σαφύλη ἐπὶ νῶτον ἔισας·
τὰς ἐν Πηρείῃ Θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω Θηλείας, φόβον Ἄρνος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριεσος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὅφερ' Ἀχιλλεὺς μήνιεν· ὁ γάρ πολὺ φέρτατος ἦεν,

770 ἵπποι δέ, οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.

ἄλλ' οἱ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖται, ἀπομηνίσας Ἀγχαέμνουνι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδη· λαοὶ δὲ παρὰ ρόημιν Θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανένησιν ιέντες,

775 τόξοισίν δέ· ἵπποι δέ παρ' ἄρμασιν οἰσιν ἔκαζος,

753 *Sic tibi, cum fluctus subterlabere Sicanos,*
Doris amara suam non intermisceat undam. ECL. 10.

λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
ἔςασαν· ἀρματα δὲ εὑ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλισίης· οἱ δὲ ἀρχὸν Ἀρπίφιδον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ σρατόν, οὐδὲ ἐμάχουντο.

- 780 Οἱ δὲ ἄρ' ἵσται, ὡσεὶ τε πυρὶ χθὸν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δὲ ὑπετενάχιζε, Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
χωμένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέῃ γαῖαν ἴμάσσῃ
εἰν Ἀρίμοις, ὥθι φασὶ Τυφωέος ἐμμεναι εὐνάς·
ῶς ἄρχα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα σεναχίζετο γαῖα
785 ἐρχομένων· μάλα δὲ ὕπαν διέπρωσσον πεδίοιο.

Τρωσίν δὲ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἰρις
πάρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἄγγελῃ ἀλεγεινῇ.

οἱ δὲ ἀγοράς αἴγρευον ἐπὶ Πριάμοιο Θύρητι,
πάντες ὄμηγερέες, ἥμὲν νέοι, ἥδὲ γέροντες.

- 790 ἀγχοῦ δὲ ισαμένη προσέφη πόδας ὠκέας Ἰρις·
εἶσατο δὲ φθογγὸν υἱὸν Πριάμοιο Πολίτη,
ὅς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκείησι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνήτῳ γέροντος,
δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖν Ἀχαιοι·
795 τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἰρις·

Ω γέρον, αἰεὶ τοι μῆθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
ὅς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δὲ ἀλίσσος ὄφωρεν.
ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰςκλυθον ἀνδρῶν,
ἄλλ' οὕπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ἀπωπε·

- 800 λίνη γάρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθαισιν,

783 — *Durumque cubile*

Inarime Jovis imperiis imposta Typhoco. EN. 9.

- 784 — *Pulsuque pedum tremit excita tellus.* EN. 7 et 12.

791 — *Polites,*

unus natorum Priami — EN. 2.

- 796 *Larga quidem, Drance, tibi semper copia fandi,*
tunc cum bella manus poscunt — EN. 11.

800 *Est numerus....*

quem qui scire velit, Libyci velit aequoris idem
discere quam multæ Zephyro turbentur arenæ:
aut ubi navigiis violentior incidit Eurus,
nosse quot Ionii veniant ad littora fluctus. GÉORG. 2.
Quam multa in silvis autumni frigore primo

ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄσυ.

Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὡδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γάρ κατὰ ἄσυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·

805 τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σημανέτω, οἵσι περ ἄρχει,
τῶν δὸς ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.

Ως ἔφαθ'. Ἐκτωρ δ' οὔτε θεᾶς ἔπος ἡγνοίσεν,
αἴψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.

πᾶσαι δ' ὁτίγυνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔστυτο λαός,

810 πεζοὶ δ', ἵππης τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρώρει.

Ἔτε δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίσικην κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·

815 ἔνθα τότε Τρῶες τε διέκριθεν ἢδη ἐπίκουροι.

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήστοντο, μεμαότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὐτ' ἥρχεν ἐնις πάις Ἀγχίσαο,

820 Αἰγείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κυνηγοῖσι θεά βροτῷ εύνηθεῖσα·

οὐκ οἶσ, ἅμα τῷγε δύνω Ἄντηνορος υἱός,

Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάστοι.

Οἱ δέ Ζελεικην ἔναιοι οὐ πάι πόδα νείατον Ἴδης;

825 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Λίσκηποιο,

Τρῶες· τῶν αὐτ' ἥρχε Δυκάσιονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνδρος, φ' καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δὲ Ἀδρήτειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαιτοῦ,

lapsa cadunt folia — EN. 6.

808 *Ilicet in muros tota discurritur urbe;
concilium ipse pater et magna incæpta Latinus
deserit — EN. 11.*

816 *Aeneæ magni — EN. 10.*

820 — *Aeneas, quem Dardanio Anchisæ
alma Venus Phrygii genuit Simoëntis ad undam. EN. 1.*

827 *Ipse suas artes, sua munera latus Apollo
.... dabat, celeresque sagittas. EN. 12.*

καὶ Πιτύειαν ἔχου καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ·

- 830 τῶν ἥρχ' Ἄδρηςός τε καὶ Ἀμφιος λινοθώρηξ,
νιεῦ δύω Μέροπος Περκωτίου, δις περὶ πάντων
ἥδες μαυτοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔστις
σείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὸ δέ οἱ οὗτε
πειθέσθην· Κῆρες γάρ ἄγον μέλαινος θανάτοιο.
835 Οἱ δὲ ἄρα Περικώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδον ἔχου καὶ διὰν Αρίσβην·
τῶν αὐθὶ Ύρτακιδης ἥρχ' Ἀσιος, ὅρχαμος ἀνδρῶν,
Ἀσιος Ύρτακιδης, δὲν Αρίσβην φέρον ἵπποι
αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήνευτος.

- 840 Ἰππόθοος δὲ ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων;
τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριθώλακα ναιετάσκουν·
τῶν ἥρχ' Ἰππόθοος τε, Πύλαιος τ', ὅζος Ἅρηος,
νιεῦ δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδοι.

Αὐτάρ Θρήηκας ἦγ' ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,

- 845 ὅσσους Ἑλλήποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.

Εὔφημος δὲ ἀρχὸς Κεικόνων ἦν αἰχμητάων,
νιὸς Τροιεζήνοιο Διοτρεφέος Κεάδοι.

Αὐτάρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
850 Ἀξιοῦ, οὐ κάλλιερον ὑδωρ ἐπικίδναται αἰσαν.

Παφλαγόνων δὲ ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
οἱ δὲ Κύτωρον ἔχουν, καὶ Σήσταμον ἀμφενέμοντο,
ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,
855 Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε καὶ ύψηλοὺς Ἐρυθίνους.

Αὐτάρ Ἀλιεζώνων Όδίος καὶ Ἐπίεροφος ἥρχον,
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐξὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμιες ἥρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιτής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,
860 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰσακίδο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράεις καὶ ἄλλους.

- 832 *Fata canens silvis genitor celarat....,*
injecere manum Parcæ — EN. 10.

- 858 — *Augur,*
sed non augurio potuit depellere pestem. EN. 9.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ ἀσκάνιος θεοειδῆς,
τῇλ' ἐξ ἀσκάνίης μέμασαν δὲ ύστιν μάχεσθαι.

Μήσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ ἄντιφος ἡγησάσθην,
865 υἱε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαῖη τέκε Λίμνη,
οἱ καὶ Μήσους ἥγουν ύπὸ Τριώλω γεγαῶτας.

Νάζης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ρόας, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ πάροντα·
870 τῶν μὲν ἄρ' Αμφίμαχος καὶ Νάζης ἡγησάσθην,
Νάζης, Αμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἔν, ἡύτε κούρη·
νήπιος! οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὅλεθρον,
ἄλλ' ἐδάμην ύπὸ χερσὶ ποθώκεος Αἰακίδαιο.

875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δὲ Ἀχιλλεὺς ἐκόμισσε δαίφρων.
Σαρπηδὼν δὲ ἥρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

ILIADE , CHANT TROISIÈME.

ἌΥΤΑΡ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔκαστοι ,
Τρωῖς μὲν κλαγγὴ τ' ἐνοπῇ τ' ἵσταν , ὅρνιθες ὡς·
ἡύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρκυόθι πρό ,
αὕτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φυγον καὶ ἀθέεφατον ὅμβρουν ,
5 κλαγγὴ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῦ ῥοάων ,
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φύνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
ἡέρισι δ' ἄρα ταίγε κακήν ἔριδα προφέρουσαι·
οἱ δ' ἄρ' ἵσταν σιγῇ μένει πνείοντες Ἀχαιοί ,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν .

10 Εὔτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὁμίχλην ,
παιμέσιν οὔτε φίλην , κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω ,
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει , ὅσον τ' ἐπὶ λᾶκαν ἵπσιν·
ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσταλος ὥρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὥκα διέπρησσον πεδίοιο .

15 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἤταν ἐπ' ἀλλήλοισιν ιόντες ,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἄλεξανδρος Θεοειδῆς ,
παρδαλέην ὕμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτάρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων , Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίσους ,
20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι .

- 3 — *Quales sub nubibus atris
Strymonice dant signa grues , atque aethera tranant
cum sonitu , fugiuntque notos clamore secundo . EN. 10.*
- 4 — *Aves , ubi frigidus annus
trans pontum fugat , et terris immittit apricis . EN. 6.*
- 5 — *Oceani... amnes . GÉORG. 4.*
- 18 — *Duo forte gerebat
... præfixa hastilia ferro . EN. 12.*

Τὸν δὲ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀρητίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὄμιλου, μακρὰ βιβῶντα,
ὡς εἰς λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσαις,
εὑρὼν ἡ ἔλαφον κεραόν, ἡ ἄγριον αἴγα

25 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἀν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες, Θαλεροί τ' αἰξηοί·
ὅς ἐχάρη Μενέλαος, Ἄλεξανδρον θεοειδέα
δοφθαλμοῖσιν ιδών· φάτο γάρ τίσασθαι ἀλείτην
αὐτίκα δὲ ἐξ ὄχέων σύνχ τεύεστιν ἀλτο χαμᾶξε.

30 Τὸν δὲ ὡς οὖν ἐνόησεν Ἄλεξανδρος θεοειδῆς,
ἐν προμάχοισι φυνέντα, κατεπλήγη φίλου ἥτορ·
ἄψ δὲ ἑτάρων εἰς ἕθνος ἐχάζετο Κηρός ἀλεείνων.
ὅς δὲ ὅτε τίς τε δράκοντα ιδὼν παλίνορσος ἀπέζη
οὔρεος ἐν βίσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
35 ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς·
ὅς αὐτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων,
δείσας Ἀτρέος υἱόν, Ἄλεξανδρος θεοειδῆς.

Τὸν δὲ Ἐκτωρ νείκεστεν ιδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσε·
Δύσπαρε, εἴδος ἄριτε, γυναιμαχές, ἡπεροπευτά!
40 αἵθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι·
καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦν,
ἡ οὐτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἡ που καγχαλόωσι καρποκομόωντες ἄχαιοι,
φάντες ἀριτῆκα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλά

23 *Impastus stabula alta leo ceu sepe peragrans ,
(suadet enim vesana fames) si forte fugacem
conspexit capream , aut surgentem in cornua cervum ,
gaudet hians immane , comasque arrexit , et hæret
visceribus super accumbens ; lavit improba teter .
ora crux — EN. 10.*

29 *Sistit equos bijuges , et curru desilit — EN. 12.
— Et e curru saltum dedit ocios arvis. Ibid.*

33 *Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem
pressit humili nitens , trepidusque repente refugit
attollentem iras , et cærula colla tumentem :
haud secus Androgeos visu tremefactus abibat. EN. 2.*

39 *Dyspari Priamide , damno formose tuorum !
OVID. HÉROID. 15.*

- 45 εἴδος ἐπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή.
 ἦ τοιόσδε ἐών, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντου ἐπιπλάσας, ἑτάρους ἐρέρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναικί εὔειδέ αὐγῆς
 ἐξ ἀπίνες γαῖς, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων —
- 50 πατρί τε τῷ μέγα πῆμα, πόληι τε, παντὶ τε δῆμῳ,
 διεμεγέστιν μὲν χάρμα, κατηφείνη δέ σοι αὐτῷ; —
 οὐκ ἀν δὴ μείνειας Ἀρούριλον Μενέλαον;
 γνοίτες χ', οἶου φωτὸς ἔχεις θαλερὸν παράκοιτιν.
 οὐκ ἄν τοι χραίσμη κιθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
- 55 ἦ τε κόμη, τό τε εἴδος, ὅτ' ἐν κονίησι μιγεῖν.
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες. ἦ τέ κεν ἥδη
 λαίγον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἐν:χ' ὁσσα ἕοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλεξανδρος Θεοειδῆς.
 Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσταν ἐνείκεστας, οὐδὲν ὑπέρ αἴσκαν
- 60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς δῶς ἐστὶν ἀτειρής,
 ὅτεν εἰσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς ρά τε τέχνη
 νήσιον ἐκτάμυνησι, ὁφέλλει δὲν ἀνδρὸς ἐρωήν.
 δῶς τοι ἐνὶ σήθεσταιν ἀτάρβητος νόος ἐστι.
 μὴ μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσένες Ἀφροδίτης!
- 65 οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὁσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δὲ οὐκ' ἀν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὐτὸν εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἥδε μάχεσθαι,
 ἀλλους μὲν κάθιστον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς.
 αὐτάρι ἐμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρούριλον Μενέλαον
- 70 συμβάλλετ' ἀμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,

54 — *Veneris... præmia* — EN. 4.

*Nequicquam veneris præsidio ferox ,
 pectes cæsariem , grataque fœminis
 imbelli cithara carmina divides :*

... adulteros

crines pulvere collines. HOR. OD. I. 15.

64 — *Venus aurea* — EN. 10.

*Quod si me solum Teucri in certamina poscunt ;
 idque placet — EN. II.*

68 — *Teucrum arma quiescant ,*

et Rutulum : nostro dirimatur sanguine bellum. EN. 12.

κτήμαθ' ἔλων εῦ πάντα, γυναικά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δὲ ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιεῖται ταμόντες,
ναιούτε Τροίην ἐριθώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων

75 Ἀργος ἐς ἵπποβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

Δις ἔφαθ'. Ἐκτωρ δὲ αὐτὸν ἐχάρη μέγα, μῆθον ἀκούστης,
καὶ ρέες μέσσου ίών, Τρώων ἀνέεργε φᾶλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἔλων· τοὶ δὲ ἴδρυνθησαν ἀπαντες.
τῷ δὲ ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

80 ιοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.

αὐτάρ ὁ μακρὸν ἀύσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ἴσχεσθ', Ἀργείοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν!
τεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιολος Ἐκτωρ.

85 Δις ἔφαθ'. οἱ δὲ ἐσχοντο μάχης, ἀνεψιτέοντο
ἐσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔσιπτε.

Κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ ἐϋκυνήμιδες Ἀχαιοί,
μῆθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἰνεκκ νείκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα καλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονί πουλυθοτείρῃ.

90 αὐτὸν δὲ ἐν μέσσῳ καὶ Ἀρούριον Μεγέλαου
οἶους ἀμφ' Ἐλένη καὶ κτήμασι πάσι μάχεσθαι·
οὐ ππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ' ἔλων εῦ πάντα, γυναικά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δὲ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιεῖται τάμωμεν.

95 Δις ἔφαθ'. οἱ δὲ ἄρχα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μεγέλαος.

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γάρ ἄλγος ικάνει
Θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ηδη
Ἀργείους καὶ Τρώας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
100 εἴνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς.
ἡμέων δὲ ὀπποτέρῳ Θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίν· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχισα.

73 — *Fœdusque ferit* — EN. 10.

81 *Significatque manu, et magno simul incipit ore :*
parcite jam, Rutuli : et vos, tela inhibete, Latini.

ENÉIDE 12.

95 *Dixerat Aeneas : olli obstupuere silentes,*
conversique oculos inter se atque ora tenebant. EN. 11.

οἶστε δὲ ἄρν', ἔτερον λευκόν, ἔτέρον δὲ μελαῖναν,
Γῇ τε καὶ Ήελίῳ· Διὸς δὲ οἰστομεν ἄλλον.

105 ἀξεῖτε δὲ Πριάμοιο βίνη, ὅφερ' ὄρκια τάμνη
αὐτός, ἐπειδὴ οἱ παιδεῖς ὑπερφίαλοι καὶ ἀπίται.
μήτις ὑπερβοτάη Διὸς ὄρκια δηλήσσοται.
αἰσὶ δὲ ὄπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡνέθουται.
οἵς δὲ ὁ γέρων μετέποιν, ἀμφὶ πρόστοι καὶ ὀπίσσω

110 λεύτσει, ὅπως δέχῃται μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.

Ως ἔφαθ'. οἱ δὲ ἐχάροπαν Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε,
ἐλπόμενοι παύσεσθαι δέκυρον πολέμοιο.
καὶ δὲ ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δὲ ἔθαν αὐτοῖς,
τεύχεα τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαῖην

115 πλησίουν ἀλλήλων, ὀλίγη δὲ ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.

Ἐκτῷρο δὲ προτὶ ἀτεῦ δύνω κῆρυκας ἔπειμπε,
καρπαλίμων ἄρνάς τε φέρειν, Πριάμον τε καλέσσται.
αὐτῷ δὲ Ταλθυβίου προίει κρείων Ἀγαμέμνων,
νῆας ἐπὶ γλαφυράς ιέναι, ἢδε δέ τοι ἄρν' ἐκέλευεν

120 οἰστέμεναι· ὁ δὲ ἄρ' οὐκ ἀπίθηστος Ἀγαμέμνονι δίω.

Ἴρις δὲ αὐτῷ Ἐλένη λευκωλένη ἄγγελος ἥλθεν,
εἰδομένη γαλόφη, Ἀντηνορίδης δάμαρτε,
τὴν Ἀντηνορίδης εἰχε χρείων Ἐλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἰδος ἀρίστην.
125 τὴν δὲ εὑρίσκειν μεγάρων ἡ δὲ μέγαν ιεὸν ὕφαινε,
διπλακα πορφυρένων πολέας δὲ ἐνέπασσεν σάθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἴνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
ἀγχοῦ δὲ ιεραμένη προεψήπη πόδας ὠκέα Ίρις.

130 Δεῦρ' οὐθεὶς, νύμφα φίλη, ίνα θέσκελαι ἔργα ιδηται
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
οἱ πρὶν επὶ ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἄρης
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,

105 *Nigram hiemi pecudem, zephyris felicibus albam.*
ENÉIDE 3.

112 *Qui sibi jam requiem pugnæ, rebusque salutem
sperabant — EN. 12.*

115 *Discessere omnes medii, spatiumque dedere. Ibid.*
132 — *Lacrymabile bellum. EN. 7.*

οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δὲ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
 αὐτῷ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρτιφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.

Ως εἰπούσα θεά γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄξεος ἡδὲ τοκήων.
 αὐτίκα δὲ ἀργενῆσι καλυψαμένη ὁθόνησιν,
 ὥρματ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρου χέουσα·
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἔποντο,
 Αἴθων, Πιτθός θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 αἴψι δὲ ἐπειθ' ἵκανον, οὐδεὶς Σκαιαῖ πύλαι ησαν.

Οἱ δὲ ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἡδὲ Θυμοίτην,
 Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἰκετάονά τ', οὖν Ἄρον,
 Οὐκαλέγων τε καὶ ἀντήνωρ, πεπυνμένω ἄμφω,
 εἴκτο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλησι·
 150 γῆραι δὲ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὑλην
 δευθρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειρίθεσσιν ιεῖσι·
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ηντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δὲ ὡς οὖν εἶδον Ἐλένην ἐπὶ πύργον ιοῦσαν,
 155 ἡκα πρὸς ἀλλήλους ἐπεια πτερόεντ' ἀγόρευον.

Οὐ νέμεσις, Τρώως καὶ ἔүκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιηδὸς ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ᾧς, τοίη περ ἔοιστ', έν νησὶν νεέσθω,
 160 μηδὲ ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λιποίτο.

Ως ἄρ' ἔφαν Πρίαμος δὲ Ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλου τέκος, ίζεν ἐμέο,
 δῆρα τοιηδὸς πρότερόν τε πόσιν, πηνούς τε, φίλους τε —
 οὕτε μοι αἰτίη ἔστι, θεοί νύ μοι αἰτιοί εἰσιν,

135 *Sunt terra defixa hastae — EN. 6.*

Sunt longis adnixi hastis, et scuta tenentes. EN. 9.

Dufigunt tellure hastas, et scuta reclinant. EN. 12.

164 *Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacenoë,
 culpatusve Paris; verum inclemensia Divum
 has evertit opes, sternitque a culmine Trojam. EN. 2.*

165 οἵ μοι ἐφώρμησάν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν —
ώς μοι καὶ τὸνδ' ἄνδρα πελώριον ἔξονομῆνης,
ὅτις δ' ἐσίν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡνὸς τε μέγας τε.
ἡτοι μὲν κεφαλὴ καὶ μείζουες ἄλλοι ἔστι·
καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὐπω ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
170 οὐδὲ οὔτω γεραρόν· βασιλῆς γάρ ἀνδρὶ ἔστι.

Τὸν δ' Ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
αἰδοῖος τε μοί ἐστι, φίλε ἔκυρέ, δεινός τε·
ώς ὅφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν πυκός, ὥππότε δεῦρο
νιέι σῷ ἐπόμην, θάλαμου γυναῖκος τε λιποῦσα,
175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὄμηλικίν ἐρατεινήν.
ἄλλα τάχ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς·
οὐτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
180 δακρὸς αὐτὸς ἐμὸς ἔστι κυνώπιδος, εἴποτ' ἔην γε.

Ως φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἡγάσσατο, φώνησέν τε·
ώ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον!
ἢ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήκτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἢδη καὶ Φρυγίην εἰςήλυθον ἀμπελόεσσαν,

185 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρες αἰολοπώλους,
λαοὺς Ὄτρηνος καὶ Μύγδονος ἀντεβέοιο,
οἵ ρά τότ' ἐτρατόωντο παρ' ὅχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γάρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔών μετά τοῖσιν ἐλέχθην
ἥματι τῷ, ὅτε τ' ἤλθον ἀμαξόνες ἀντικάνειραι.

190 ἄλλ' οὐδὲ οἱ τόσοι ἡσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
Δεύτερον αὐτὸς Ὅδυσσης ἴδων, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
εἴπ' ἄγε μοι καὶ τὸνδε, φίλον τέκος, ὅτις δ' ἐστι·
μείων μὲν κεφαλὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δὲ ὄμοισιν ἴδε σέρνοισιν ἴδεσθαι.

195 τεύχει μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δέ, κτῖλος ὡς, ἐπιπωλεῖται σίχας ἀνδρῶν·
ἀρνειῷ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλω,
ὅτε δέων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάσιν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' Ἐλένη, Διὸς ἐκγεγανῖκ·

182 1 2 3 4 5
O felix Altrida, fortunate, beatissime! — Rhopalique.

- 200 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμυτης ὄδυσσεύς,
ὅς τράφη ἐν δῆμῳ ίθάκης κραναῖς περ ἑούστης,
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὐτ' ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον γένδρα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔσιπες.
- 205 ἡδη γάρ καὶ δεῦρο ποτ' ἥλυθε δῖος ὄδυσσεύς,
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίν, σὺν Ἀρητίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἔξεινισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δέ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
210 σάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὄμους·
ἄμφω δ' ἔζομένω, γεραρώτερος ἦν ὄδυσσεύς·
ἄλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πάσιν ὑφαινον,
ἵτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
παῦρα μέν, ἄλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
215 οὐδὲ ἀφαρμαχτοεπής, ἢ καὶ γένει υἷερος ἦν.
ἄλλ' ὅτε δὴ πολύμυτης ἀναίξειν ὄδυσσεύς,
τάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε, κατὰ χθονὸς ὅμματα πήξας,
σκῆπτρον δ' οὗτ' ὀπίσω οὕτε προπρηνές ἐνώμα,
ἄλλ' ἀσεμφές ἔχεσκεν, ἀΐδρει φωτὶ ἐοικώς.
- 220 φαίης κεν ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι, ἀφρονά τ' αὔτως·
ἄλλ' ὅτε δὴ β' ὄπα τε μεγάλην ἐκ σύθεος ἵει,
καὶ ἔπειχ νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
οὐκ ἀν ἔπειτ' ὄδυστην γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
οὐ τότε γ' ὁδὸς ὄδυστος ἀγαστάμεθ' εἴδος ιδούτες.
- 225 Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ιδών, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
τις τ' ἄρ' ὁδὸς ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ τός τε μέγας τε,

200 — *Pellacis Ulyssei*. EN. 2.

201 — *Scopulos Ithacæ, Laërtia regna*. EN. 3.

203 *Aeolus haec contra* — EN. 1.

— *Aeneas contra cui talia reddit*. EN. 10.

217 — *Defixa Latinus*

*obtutu tenet ora, soloque immobilis hæret,
intentos volvens oculos* — EN. 7.

226 *Museum ante omnes : medium nam plurima turba
hunc habet, atque humeris extantem suspicit altis.*

ENÉIDE 6.

- εξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἡδὸν εὐρέας ὄμους;
 Τὸν δὲ Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν.
 οὗτος δὲ Λίξ εἶτι πελώριος, ἔρχος Ἀχαιῶν·
 230 ίδομενεὺς δὲ ἑτέρῳθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὁς,
 ἔτηκε· ἀμφὶ δὲ μὲν Κρητῶν ἄγοι ἡγερέθονται.
 πολλάκι μὲν ἔεινιστεν Ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἷκων ἐν ἡμετέρῳ, ὅπότε Κρήτηθεν ἴκοιτο.
 νῦν δὲ ἄλλους μὲν πάντας ὄρῷ ἐλίκωπας Ἀχαιούς,
 235 οὓς κεν ἐῦ γοίην, καὶ τούνομα μυθησαίμην.
 δοιὼ δὲ οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάζορά θ' ἵπποδάμαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεω,
 αὐτοκατιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ή οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμονος εἴτε ἐρχετευῆς;
 240 ή δεῦρο μὲν ἐπούτο νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισιν,
 νῦν δὲ αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἰσχεκ δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἢ μοι εἰσίν;
 Δις φάτο· τοὺς δὲ ἡδη κατέχεν φυσίζοος αἴα
 ἐν Λακεδαιμονι αῦθι, φίλη ἐν πατρίδι γαῖῃ. —
 245 Κήρυκες δὲ ἀνὰ ἄτσυ, θεῶν φέρον ὄρκια πιτά,
 ἄρνε δύω, καὶ οίνον ἔυφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῷ ἐν αἰγείω· φέρε δὲ κροτῆρα φαειὸν
 κήρυξ Ἰδαῖος ἡδὲ χρύσεια κύπελλα.
 ὕπρυνεν δὲ γέροντα παριεζάμενος ἐπέεσσιν.
 250 Όρσεο, Λαχομεδοντιάδη! καλέοντιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 εἰς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιτά τάμητε.
 αὐτάρ Άλεξανδρος καὶ Ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγγείησι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
 255 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἐποίτο.
 οἱ δὲ ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιτά ταμόντες,

*Ipse inter primos præstanti corpore Turnus
 vertitur, arma tenens, et toto vertice supra est. EN. 7.*

— Sed cunctis altior ibat

Anchises — EN. 8.

— Latos humeros — EN. 11.

*237 Seu crudo fudit pugnam committere cestu — EN. 5.
 Picus, equum domitor — EN. 7.*

ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἵππόθοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

Δές φάτο· ρίγησεν δὲ γέρων, ἐκέλευσε δὲ ἑταῖροις
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δὲ ὀτραλέως ἐπίθοντο.

ἀν δὲ ἄρ' ἔτη Πριάμος, κατὰ δὲ ἡνία τελευτὴν ὅπίστων
πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆστα δίφρον.
τὸ δέ σία Σκαιῶν πεδίονδε ἔχον ἀκέας ἵππους.

Ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἴκουντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
265 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ γθόνα πουλυβότειρον,

ἐς μέστον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐξιχόωντο.
ἄρνυτο δὲ αὐτίκ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἄν δὲ Ὄδυσσες πολύμητις· ἀτάρε κήρυκες ἀγαυοὶ
ὅρκια πιτά θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

270 μίσγον, ἀτάρε βασιλεὺσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
ἢ οἱ πάρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτάρε ἐπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.

275 τοῖσιν δὲ Ατρείδης μηγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχῶν.
Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέω, κύδιζε, μέγιζε,
ἡλιός θ', δὲς πάντ' ἐφορᾶς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,

281 *Interea reges, ingenti mole Latinus
quadrijugo vehitur currū — EN. 12.*

273 *Et summas carpens media inter cornua setas. EN. 6.
— Et tempora ferro
summa notant pecudum — EN. 12.*

277 *Sol, qui terrarum flammis opera omnia lustras...;
et Diræ ultrices — EN. 4.*

*Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti...
et pater omnipotens, et tu Saturnia Juno...
fontesque fluviosque voco... .*

*cesserit Ausonio si fors victoria Turno,
convenit Evandi victos discedere ad urbem :
cedet Iulus agris; nec post arma ulla rebelles
Æneadæ referent, ferrove hæc regna lacescent.
sin nostrum annuerit nobis victoria Martem,
... paribus se legibus ambae
invictæ gentes æterna in fædera mittant. EN. 13.*

καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε ναμόντας
ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση !

- 280 ὑμεῖς μάρτυροι ἔτε, φυλάσσετε δὲ ὄρκια πιτά·
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφυη,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἐλένην ἔχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δὲ ἐν σήσσαι νεώμεθα ποντοπόροισιν.
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
285 Τρῶας ἔπειθ' Ἐλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦντι,
τιμὴν δὲ Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἥντιν' εἴσουεν,
ἥτε καὶ ἐστομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληπται.
εἰ δὲ ἀν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἔθελωσιν, Ἀλέξανδροι πεσόντος,
290 αὐτὰρ ἔγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἰνεκα ποιηῆς,
αὐθὶ μένων, εἶνας κε τέλος πολέμοιο κιχείω.

Ἥ, καὶ ἀπὸ σομάχους ἀρυῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γάρ μένος εἴλετο χαλκός.
295 οἵνον δὲ ἐκ κρητῆρος ἀψυστάμενοι δεπάεσσαι
ἔκχεον, ἢδε εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
ῶδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

Ζεῦ κύδιες, μέγιτε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι !
ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
300 ὡδέ σφ' ἔγκεφαλος χαμάδεις ρέοι, ώς ὡδε οἴνος,
αὐτῶν, καὶ τεκέων, ἀλοχοὶ δὲ ἄλλοισι δαμεῖεν.
Ως ἔφαν· οὐδὲ ἄρα πώ σφιν ἐπειραίσαις Κρονίαν.
τοῖσι δέ Δαρδανίδης Πρίαμος μετά μῆθον ἔσιπε·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἔυκνήμιδες Ἀχαιοί·
305 ἦτοι ἔγὼν εἴμι προτὶ Ἰλιου ἡνεμόεσσαν
ἄψ· ἐπει οὕπω τλήσομ' ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὄρᾶσθαι
μαρνάμενον φίλον νιὸν Ἀρητῆριλα Μενελάῳ.
Ζεὺς μέν που τόγε οἴδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

- 292 *Talibus inter se firmabant fædera dictis;*
conspectu in medio procerum; tum rite sacratas
in flammam jugulant pecudes — EN. 12.
293 *Exanimisque tremens procumbit humi — EN. 5.*
296 *Non pugnam aspicere hanc oculis, non fædera possum.*
ENÉIDE 12.

διπποτέρω θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔσιν.

310 Ήρχ, καὶ ἐς δίφρου ἄρνας θέτο ἵσθεος φώς·
ἀν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βίστατο δίφρου·
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορδοι προτὶ Ἰλιου ἀπονέοντο.

Ἐκταρ δέ, Πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖος ὘δυσσεὺς·

315 χῶρον μὲν πρῶτον θεμέτρεον, αὐτὰρ ἐπειτα
κλῆρους ἐν κυνέῃ χαλκήρει πάλλον ἐλόντες,
διππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ῶδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιζε, μέγιτε!
διππότερος τάδε ἕργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δός ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄιδος εἴσω,
ἥμιν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιεῖται γενέσθαι.

Ως ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκταρ,
325 ἄψ ὄρόων· Πάριος δὲ θιόως ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἱ μὲν ἐπειθ' ἵζοντο κατὰ σίχας, ἥχι ἐκάτῳ
ἴπποι αἱρεσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἡγκόμοιο.

330 κυνηγῆδας μὲν πρῶτα περὶ κυνηγησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραριάς,
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ σήθεσσιν ἐδύνεν
οἰο κατεγγότοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόλον,
335 χάλκεον· αὐτὰρ ἐπειτα σάκος μέγα τε σιβαρὸν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ιφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,

315 *Campum ad certamen, magnæ sub mœnibus urbis,*
dimensi Rutulique viri Teucrique parabant. EN. 12.

316 *Convenere viri, dejectamque ærea sortem*
accepit galea — EN. 5.

330 — *Rutulum thoracâ indutus ahenis*
horrebat squamis, suraque incluserat auro;
... *laterique accinxerat ensem.* EN. 11.

333 — *Habilis lateri clipeus, loricaque tergo est.* EN. 12.

ἴππουριν· δεινόν δέ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἰλετο δὲ ἄλκιμου ἔγχος, ὁ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ῶς δὲ αὐτῶς Μενέλαος Ἀρήιος ἐντεῖ ἔδυνεν.

340 Οἱ δὲ ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὄμιλου Θωρήχθησαν,
ἐξ μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐξειχόωντο,
δεινὸν δερκόμενοι· Θάμβος δὲ ἔχεν εἰςορόωντας
Τρῶας οὐδὲν ποδάμους καὶ ἐύκυνήμιδας Ἀχαιούς.
καὶ δὲ ἐγγὺς σήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
345 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.

πρόσθε δὲ Ἀλέξανδρος προίει δολιχόσκιου ἔγχος,
καὶ βάλλει Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην,
οὐδὲ ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. οὐδὲ δεύτερος ὥρνυτο χαλκῷ

350 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δός τισασθαι, ὁ με πρότερος κάκοντος ἔοργε,
Δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
ὅφρα τις ἔρριγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
ξεινοδόκουν κακὰ ρέξαι, ὁ κεν φιλότητα παράσχῃ.

355 Ή δέ, καὶ ἀμπεπαλῶν προίει δολιχόσκιου ἔγχος,
καὶ βάλλει Πριαμίδο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἡλθε φασινῆς ὕβριμου ἔγχος,
καὶ διὰ Θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρεισο·
ἀντικρὺ δὲ παροι λαπάρον διαμήσει χιτῶνα
360 ἔγχος· οὐδὲ ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ἕιφος ἀργυρόπλοιον,
πληῆσεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δὲ ἄροτρον
τριχθά τε καὶ τετραχθά διατρυφέν εκπεσει χειρός.
Ἀτρείδης δὲ φύμαξεν, ἵδιων σίς οὐρανὸν εύρύν·
365 Ζεῦ πάτερ, οὕτις σείο Θεῶν ὅλοώτερος ἄλλος!

337 *Aere caput fulgens, cristaque hirsutus equina.* EN. 10.

338 — *Validam hastam* — ibid.

347 — *Rauco quod protinus ære repulsum,*
et summo clypei nequicquam umbone pependit. EN. 2.

355 — *Hastam jacit: illa per orbem*
ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
transiit intextum tauris opus — EN. 10.

363 — *Perfidus ensis*

- ἢ τ' ἐφάμην τίσασθαι Αλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσαν ἔχην ξίφος· ἐπ' δέ μοι ἔγχος
ἥχθη παλάμηρην ἐτώσιον, οὐδὲ ἔβαλόν μιν.
- Ἡ, καὶ ἐπαιξας κόρυθος λάθεν ἐπποδάσεις,
370 ἐλκε δὲ ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκυνήμιδας Ἀχαιούς·
ἄγχη δέ μιν πολύκεδος ἴμας ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
ὅς οἱ ὑπὸ ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείνες.
καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἀσπετον ἤρχτο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' οὖτε νόητε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
375 ἢ οἱ ρῆξεν ίμάντα βοὸς ἵφι κταμένοιο·
κεινὴ δέ τρυφάλεια ἀμὲν ἐσπετο χειρὶ παχεῖῃ·
τὴν μὲν ἐπειδ' ἥρως μετ' ἐϋκυνήμιδας Ἀχαιούς
ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισταν δὲ ἐρίηρες ἐτάΐροι·
αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουντε, καταπτάμενοι μενεάνινοι
380 ἔγχει καλκείω· τὸν δὲ ἔξηρπαξ Ἀφροδίτην
ῥεῖα μᾶλι, ὡς εἰδός· ἐκάλυψε δὲ ἄρ' ἡρῷι πολλῇ,
καὸν δὲ εἰσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηώντε.
αὐτὴ δὲ αὐθὴ Ἐλένην καλέουσσ' οἵ· τὴν δὲ ἐκίχανε
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἀλις ἡσαν.
- 385 χειρὶ δέ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαθοῦσσα·
γρηνὶ δέ μιν εἰνυῖα παλαιηγενέει προσέειπεν,
εἰροκόμῳ, οὐδὲ Λακεδαιμονι νικεταώσῃ
ἥσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτην·
- 390 Δεῦρ' οὐδὲ· Αλέξανδρός τε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι·
κεῖνος δέ γένεται θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
καλλεῖ τε σῖλβων καὶ εἴμασιν· οὐδέ νε φαιίης
ἀνδρὶ μαχητάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ', ήτε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
- 395 Οἶς φάτο· τῇ δὲ ἄρχι θυμὸν ἐνὶ τηνίσσσιν ὅρινε·

frangitur, in medioque ardente deserit iactu.

... mucro, glacies seu futilis, iactu

dissiluit; fulva resplendent fragmina arena. Ex. 12.

391 *Et nunc ille Paris...*

*Mæonia mentum mitra crinemque madentem
subnexus — Ex. 4.*

καὶ ῥὸς ὡς οὖν ἐνόπτει θεᾶς περικαλλέα δειρήν,
τὴνθέα τὸν ἴμερόντα καὶ ὅμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρτ' ἔπειτα, ἕπος τ' ἔφατ', ἐκ τὸν ὄνδρας·

Δαιμογένει, τί με ταῦτα λιλαίει τὸ περοπεύειν;

400 ἡ πῆ με προτέρω πολίων εὐνακιομενάων
ἀξεῖς ἡ Φρυγίης, ἡ Μηνονίης ἐρχτεινῆς,
εἴ τις τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
οὖνεκα δὴ νῦν δῖον Αλέξανδρον Μενέλαος
νικήσας ἐθέλει ευγερήν ἐμὲ οἰκαδὸν ἀγεσθαι,
405 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
ἡσο παρὸν αὐτὸν ιοῦσα, θεῶν δὲ ἀπόειπε κελεύθους·
μηδὲ ἔτι σοῖσι πάδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
ἄλλ' αἰὲν περὶ κεῖνον δίξεις, καὶ ἐ φύλασσε,
εἰςόκε σ' ἡ ἀλοχον ποιήσεται, ἡ ὄγε δούλην.
410 κεῖσε δὲ ἐγών οὐκ εἶμι — νεμεσσοπτὸν δέ κεν εἴη —
κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωὰς δέ μ' ὀπίσσω
πάται μωμήσονται· ἔχω δὲ ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.

Τὴν δὲ χολαισαμένη προεφώνεε δὲ Ἀφροδίτη·
μή μ' ἔρεθε, σχετλίν! μὴ χωταρένη τε μεθείω,
415 τὰς δὲ σ' ἀπεχθήρω, οὓς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησκ,
μέσσω δὲ ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δακταῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἴτον δῆλαι.

Ως ἔφατ· ἔδεισεν δὲ Ἐλένη, Διὸς ἐκγεγανῖα·
βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτε φαεινῷ

420 σιγῇ· πάτας δὲ Τρωάς λάθεν· ἥρχε δὲ σαιμῶν.

Αἱ δὲ ὅτ' Αλεξάνδροι δόμον περικαλλές ἰκούτο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θωῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἡ δὲ εἰς ὑψόροφον θάλαμου κις διὰ γυναικῶν.

τῇ δὲ ἄρτῃ δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,

425 ἀντὶ Αλεξάνδροι θεὰ κατέθηκε φέρουσα·

ἔνθα καθίζει Ἐλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσε πάλιν κλίνασσα· πόσιν δὲ ἡνίπαπε μύθῳ·

Ἴλυθες ἐκ πολέμου! ως ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμειές κρατερῷ, δις ἐμὸς πρότερος πόσις ἦν.

396 — *Avertens, rosea cervice refulsit.* EN. 1.

398 — *Nomine clamat.* EN. 4.

405 — *Simulata mente locutam.* Ibid.

430 ή μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε', Ἀρηφίλου Μενέλαού
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχει φέρτερος εἴναι·
ἀλλ' οὐκούν προκάλεσσαι Ἀρηφίλου Μενέλαον,
ἔξαντις μαχέσασθαι ἐνόντιον! ἀλλά σ' ἔγωγε
παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ἔκνθῷ Μενέλαον
435 ἀντίθιον πόλεμον πολεμίζειν ηδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδεσι θυμὸν ἔνιπτε!
νῦν μὲν γάρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·

440 κεῖνον δ' αὐτις ἔγω· παρὰ γάρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώποτέ μ' ὥδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν·
οὐδὲ ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμονος ἐξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
445 νήσῳ δὲ ἐν Κρηνάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ώς σεο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

Η ῥα, καὶ ἥρχε λέχοςδε κιών, ἄμα δ' εἶπετ' ἀκοίτις·
τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.

Ἄτρειδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἐοικώς,
450 εἴ που ἐς αθρήτειν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
ἀλλ' οὕτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' Ἀρηφίλῳ Μενέλαῳ.
οὐ μὲν γάρ φιλότητι γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο
ἴσου γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήγθετο Κηρὶ μελαίνη.
455 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Κέκλυτέ μευ, Τρώες καὶ Δάρδανοι ηδὲ ἐπίκουροι!
νίκη μὲν δὴ φαίνετ' Ἀρηφίλου Μενέλαον.
ὑμεῖς δὲ Ἀργείνη Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἀμ' αὐτῇ
ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦντεν ἔσικεν,
460 ἢτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Ως ἔφατ' Ἀτρειδης· ἐπὶ δὲ ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

432 *I, fuge : sed poteras tutior esse domi.*

MART. EPIGR. I. 4.

434 — *Desiste manum committere Teucris.* EN. 12.

450 — *Solum densa in caligine Turnum
vestigat lustrans, solum in certamina poscit.* Ibid.

ILIADE ,

CHANT QUATRIÈME.

Οἱ δέ θεοὶ πάρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέων ἐν δαπέδῳ , μετὰ δέ σφισι πότνια Ἡβη
νέκταρος ἔωνοχοῖς· τοὶ δέ χρυσέοις δεπάσσει
δειδέχατ' ἀλλήλους , Τρώων πόλιν εἰζορόωντες.
5 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ήρην
κερτομίοις ἐπέεσσι , παραβλήδην ἀγορεύων·
Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ Θεάων ,
Ήρη τῷ Ἀργείην καὶ Ἀλακομενῆς Αθήνη.
ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι , εἰζορόωσαι
10 τέρπεσθον· τῷ δὲ αὐτεῖ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
αἰσι παρμέμβλωκε , καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάσεν διόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦτοι γινεται μὲν Ἀρηπίφελου Μενελάου·
ἡμεῖς δέ φραξώμεθ' , ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
15 ἢ δέ αὖτες πόλεμόν τε πακὸν καὶ φύλοπειν αἰνὴν
ὅρσομεν , ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
εἰ δέ αὗτως τάδε πάσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο ,
ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος ,
αὗτες δέ Ἀργείην Ἐλένην Μενέλαος ἀγοιτο.
20 Οἱ δέ φρασθ'. αἱ δέ ἐπέμυχαν Αθηναῖν τε καὶ Ήρην·

1 Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
conciliumque vocat divum Pater atque hominum rex
sidream in sedem — EN. 10.

4 Primaque libato , summo tenus attigit ore ;
tum Bitiae dedit ; . . . ille impiger hausit
spumantem pateram — EN. 1.

10 — Venus (nec te sententia fallit)
Trojanas sustentat opes — EN. 10.

πλησίαι αὐγ' ἡσθν, κακά δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναὶ ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει.
 Ἡρη δ' οὐκ ἔχαδε σῆθος χόλου, ἀλλὰ προεπύδα.

25   Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔστιπε!
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πάνον, ἢδ' ἀτέλεσον
 ἴδρωθ', διν ἴδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακά, τοιό τε παισίν;
 ἔρδον· ἀτάροι οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

30   Τὴν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 δαιμονίν, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τέσσα κακά ρέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεται
 Ἰλίου ἔξαλαπάξαι ἔυκτίμενον πτολειθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰςελθούσα πύλας καὶ τείχεα μαρού,
 35   ὡμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας,
 ἄλλους τε Τρώας, τότε κεν χόλον ἔξακέσαιο.
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὅπίσσω
 σοι καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένυται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσαι·

40   ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἔξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάχσι,
 μήτι διετρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἔσται.
 καὶ γάρ ἐγώ σοι δῶκα ἐκών δέκοντι γε θυμῷ.
 αἱ γάρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀζερόεντι

45   ναιετάουσι πόλινες ἐπιγθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι πέρι κῆροι τιέσκετο Ἰλιος ἱρή,
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐῦμυσλίω Πριάμοιο.
 οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτος εἴτης,

- 24 — *Tum regia Juno
 acta furore gravi: quid me alta silentia cogis
 rumpere?* — *Ibid.*
- 31 *Quid meus Aeneas in te committere tantum,
 quid Troës potuere?* *EN. 1.*
- 44 — *Stellantis regia cœli.* *EN. 7.*
 — *Cœlum stellis fulgentibus aptum.* *EN. 11.*
- 48 — *Evertere gentem
 immeritam visum superis.* *EN. 3.*

λοιδῆς τε, κυνίστης τε· τὸ γάρ λάχομέν γέρας ἡμεῖς.

- 50 Τὸν δὲ ἡμεῖσθ' ἔπειτα βοῶπις πότνιχ Ήρη·
ἥτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φέλταται εἰσι πόληες,
Ἄρογος τε, Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι·
τάνων οὗτι ἐγὼ προσθ' ἵσαμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
- 55 εἴπερ γάρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουσ'. ἔπειτη πολὺ φέρτερός ἐσσι.
ἄλλα χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεζον.
καὶ γάρ ἐγὼ Θεός εἰμι, γένος δὲ ἐμοὶ ἔνθεν οὐτοῦ·
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
- 60 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάστεις.
ἄλλ' ἥτοι μὲν ταῦθ' ὑποιξόμεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δὲ ἐμοὶ· ἐπὶ δὲ ἔψουται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δὲ θάσσου Λθηναῖη ἐπιτεῖλαι,
- 65 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ', ὡς κεν Τρώες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἀρξώσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
- Ως ἔφατ'. οὐδὲ ἀπίθησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Αθηναῖην ἔπει πτερόεντα προενύδα.
- 70 Αἴψα μάλ' ἐς σρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιούς,
πειρᾶν δ', ὡς κεν Τρώες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς
ἀρξώσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
- Ως εἰπὼν ὕτρυνε πάρος μερμυτῶν Αθήνην·
βῆ δέ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξατα.
- 75 οἷον δὲ ἀξέρα τῆς Κρόνου παις ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτησι τέρας, ἢ σρατῷ εὐρέῃ λαῶν,
λαμπρὸν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες οὔνται·
τῷ εἰκυῖ ηἱξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Αθήνη,
καὸ δὲ ἔθορ' ἐς μέστουν. Θάμbos δὲ ἔχεν εἰςαρέωντας·
- 80 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐύκνημιδας Ἀχαιούς.
ῶδε δέ τις εἴπεσκεν, ιδῶν ἐς πλησίου ἄλλου·
Η δέ αὐτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ·

66 Aut tu bella cie, conceptumque excute fædus. EN. 12.

74 Illa viam celerans...

... cito decurrit tramite virgo. EN. 5.

εῖσσεται, ἡ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεύς, ὃςτ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμου τέτυκται.

85 Μηδόπειρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.

ἡ δ' ἀνδρὶ οἰκέλῃ Τρώων κατεδύσαθ' ὄμιλον,

Λαοδόκεψι Αντηνορίδη, ιρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον δίξημενη, εἴ που ἐφεύροι.

εὗρε Λυκάονος οὐδὲν ἀμύμονά τε, ιρατερόν τε,

90 ἐςαΐτ'· ἀμφὶ δέ μιν ιρατερὰι σίχες ἀσπιζάων

λαῶν, οἳ οἱ ἐποντο ἀπ' Λιτήποιο ροάων.

ἀγχοῦ δ' ἰσαμένη ἔπεικ πτερόεντα προεπύδα·

Η ρά νύ μοί τι πίθοι, Λυκάονος νιέ διάφρον;

τλαινέ κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ίόν;

95 πάπι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

ἐκ πάντων δέ μάλιστα Άλεξάνδρῳ βασιλῆ.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

αἵ κεν τὸν Μενέλαον Άρηίου, Άτρεος οὐδέν,

σῶ βέλει δημηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

100 ἀλλ' ἄγ', οἵτευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·

εὐχειο δὲ Άπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ,

ἀσωῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην,

οὐκάδε νοσήσας ιερῆς εἰς ἄξιν Ζελείν.

Μηδόπειρα τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.

105 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐέξον — οἴξαλον αἰγός

ἀγρίου, ὃν ρά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ σέρνοιο τυχήσας,

πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι,

βεβλάκει πρὸς τὸν θόρον· οἱ δὲ οὐ πτεροεσσε πέτρη.

τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·

110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεφαλοῦδος ἥραρε τέκτων,

πᾶν δὲ εὖ λείγηνας, χρυσένην ἐπέθηκε κορώνην. —

καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκε ταυτοσάμενος, ποτὶ γάρ

ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθοι ἐσθλοὶ ἐταῖροι,

μὴ πρὶν ἀντίξεισαν Άρηίου οὐεις Ἀχαιῶν,

86 — *Formam assimulata Camerti,*

in medias dat sese acies — EN. 12.

104 *Pandare, qui quondam jussus confundere fædus,*

in medios telum torsisti primus Achivos. EN. 5.

107 *Ecce feræ saxi dejectæ vertice capræ.* EN. 4.

- 115 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήιον, ἄτρεος νίόν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δὲ ἔλετ' οὐν
 ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δὲ ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν δῖζόν,
 εὑχετο δὲ ἄπολλωνι Λυκηγενέῃ, κλυτοτόξῳ,
 120 ἀρυῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην,
 οἴκαδε νοσήσας ιερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
 ἔλκει δὲ ὅμοι γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεικα·
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σιδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 λίγξες βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἵαχεν, ἀλτο δὲ δῖζος
 δῖξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
- Οὐδὲ σέθειν, Μενέλαος, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Δίος θυγάτηρ ἀγελεῖν,
 ἡ τοι πρόσθεν τὰσσα, βέλος ἐχεπευκές ἄμυνεν.
- 130 ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἔεργει μυῖκν, ὅθ' ἡδεῖ λέξεται ὑπνῷ.
 αὐτὴ δὲ αὐτὴ θύεν, ὅθι ζωτῆρος ὄχης

116 — *Aurata volucrem Threissa sagittam
 deprompsit pharetra; cornuque infensa tetendit.*

ENÉIDE II.

- 119 — *Audacibus annue cœptis :
 ipse tibi ad tua templa feram solennia dona,
 et statuam ante aras aurata fronte juvencum.* EN. 9.
- 122 — *Nervoque obversus equino
 contendit telum; diversaque brachia ducens
 constituit — ibid.
 Et duxit longe; donec curvata coïrent
 inter se capita, et manibus jam tangeret aequis
 lœva aciem ferri, dextra nervoque papillam.* EN. 11.
- 125 — *Sonat una letifer arcus,
 et fugit horrendum stridens elapsa sagitta.* EN. 9.
*Extemplo ieli stridorem, aurāsque sonantes
 audiit una — EN. 11.*
- 127 *Non tamen Euryali, non ille oblitus amorum.* EN. 5.
- 130 — *Deflexit partim stringentia corpus
 alma Venus — EN. 10.*
- 132 — *Teritur qua sutilis alvo
 Balteus, et laterum juncturas fibula mordet.* EN. 12.

χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόοις ἦντετο θώρηξ·
ἐν δὲ ἔπεισε ζωσῆρε ἀρηρότι πικρὸς δίτσος·

135 διὰ μὲν ἄρ τοις ζωσῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοι,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρεισο,
μίτρης δὲ, ἥν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δὲ ἄρ τοις δίτσος ἐπέγραψε χρόα φωτός.

140 αὐτίκα δὲ ἐφόρευ αἷμα κελαινεφές ἐξ ὀτειλῆς.

Ὄς δὲ ὅτε τις τοῦ ἐλέφαντα γυνὴ-φοίνικι μιήνη

Μηνοῖς ἡὲ Κάσιρα, παρήγειν ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δὲ ἐν Θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήρειο
ἱππης φορέειν, βασιληὶ δὲ κεῖται ἄγαλμα,

145 ἀμφότερον, κόσμος δὲ ἵππων, ἐλατῆρί τε κῦδος·
τοῖοι τοι, Μενέλαι, μιάνθην αἷματι μηροὶ¹
εὐφυέες, κυνηγοὶ τε ἴδε σφυρά κάλλι υπένερθε.

Ῥύγησεν δὲ ἄρ τοις δίτσοις ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Λγαμέμνων,
ώς εἰδεν μέλαν αἷμα καταφρέον ἐξ ὀτειλῆς·

150 ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηφίλος Μενέλαος.

ώς δὲ ἴδειν νεύρον τε καὶ ὅγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ σήθεσσιν ἀγέρθη.

τοῖς δὲ βαρυζενάχων μετέφη κρείων Λγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπειενάχοντο δὲ ἑταῖροι·

155 Φίλες κασίγνυτε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι² ἔταμνον,
οἵον προσήτας πρὸ Αχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
ώς σ' ἔβαλον Τρωῖς, κατὰ δὲ ὄρκια πιçά πάτησαν.
οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἷμά τε ὀρωῶν,
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἃς ἐπέπιθμεν.

160 εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ³ Ὁλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
εἴ τε καὶ ὄψε τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σύν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξί τε καὶ τεκέσσιν.

- 136 *Illa volans, humeris surgunt qua tegmina summa,
incidit; atque viam clypei molita per oras,
tandem etiam magno strinxit de corpore Turni.* EN. 10.
— *Rumpitque infixa bilicem
loricam, et sumnum degustat vulnere corpus.* EN. 12.
141 *Indum sanguineo veluti violaverit ostro
si quis ebur — ibid.*

εῦ γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα πατὰ φρένα καὶ πατὰ θυμόν,
ἔσσεται δὲ τοιούτην, ὅτε τὸν ποτὲ ὀλώλητον Ίλιος ἱρή,
165 καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς ἐϋμυσλίω Πριάμοιο.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζει γος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπισσεῖσιν ἐρεμήντην αἰγίδα πᾶσι,
τῆςδε ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὖν ἀτέλεσα,
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὡς Μενέλαος,
170 αἴ κε Θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήστης βιότοιο.
καὶ κεν ἐλέγχισος πολυδίψιον Ἀργος ἴκοιμην.
αὐτίκα γάρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷς·
καθάδε κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἐλένην· σέο δὲ ὁσέα πύσει ἄρουρα,
175 κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
καὶ κέ τις ὡδὸς ἐρέσι Τρώων ὑπερηνορεόντων,
τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο.
αἴθ' οὗτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει! Άγαμέμνων,
ώς καὶ νῦν ἄλιον σρατὸν ἥγαγεν ἐνθάδε! Ἀχαιῶν!
180 καὶ δή ἔνη οἰκόνδε φίλην ἐξ πατρίδα γαῖαν
σὺν κειμῆσιν νησί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενελαού.
ὅς ποτέ τις ἐρέσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών!

Τὸν δὲ ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθός Μενέλαος·
Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίστεο λαὸν Ἀχαιῶν!

185 οὐκέτι οὐκιώπηδες δέξου πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύσατο ζωσῆρ τε παναιολος, ήδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.

Τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Άγαμέμνων·
αἴ γάρ δὴ οὗτως εἴη, φίλος ὡς Μενέλαος!

190 Ἐλκος δὲ ἵτηρος ἐπιμάσσεται, ἡδὲ ἐπιθήσει
φάρμαχ', ἢ οὐν παύσησι μελαινάων ὄδυνάων.

Ἡ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρουκα, προεηύδα.

164 *Scilicet et tempus veniet, cum — GÉORG. I.*

— *Tempus erit, magno cum optaverit emptum
intactum Pallanta — EN. 10.*

167 — *Ipsum*

*credunt se vidisse Jovem, cum sœpe nigrantem
aegida concuteret dextra — EN. 8.*

182 *Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. EN. 4.*

- Ταλθύει', ὅττι τάχιςα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἵητῆρος,
195 ὅφρα τῇδε Μενέλαιον Ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
ὅν τις δίξευσας ἔβαλεν, τόξων εὗ εἰδὼς,
Τρώων ἡ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Διὸς ἔφρατ'. οὐδὲ ἄρα οἱ κήρουξ ἀπίθητεν ἀκούσας·
βῆ δ' οἴναι κατὰ λάὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ ἐνόησεν
ἔσαστ'. ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραῖς σίχες ἀσπιζάων
λαῶν, οἱ οἱ ἐποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
ἀγγοῦ δὲ ισάμενος ἐπτα πτερόεντα προσηύδα.
Ορσ', Λασκληπιάδη! κολέει κρείων Ἀγαμέμνων,
205 ὅφρα τῇδε Μενέλαιον Ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
ὅν τις δίξευσας ἔβαλεν, τόξων εὗ εἰδὼς,
Τρώων ἡ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Διὸς φάτο· τῷ δὲ ἄρα θυμὸν ἐνὶ σήθεσσιν ὅριε·
βάν δὲ οἴναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ σρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
210 ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαιος
βλήμενος ἦν — περὶ δὲ αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριτοι,
κυκλόδ', ὃ δὲν μέσσοισι παρίσατο ισόθεος φώς—
αὐτίκα δὲν ζωσῆρος ἀρηρότος ἔλκεν δίξον.
τοῦ δὲν ἔξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν δέξεες ὅγκοι·
215 λῦσε δέ οἱ ζωσῆρα παναίδολον, καὶ δὲν πένερθε
ζῷμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆς κάμον ἁνδρες.
αὐτάρο ἐπεὶ τίδεν ἔλκος, ὅθι ἔμπεσε πειρὸς δίξος,
αἷμ' ἔκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἡπια φάρμακοι εἰδὼς
πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
220 Οφρα τοι ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαιον,
τόφρα δὲν ἐπὶ Τρώων σίχες ἥλυθεν ἀσπιζάων.
οἱ δὲ αὐτὶς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μυήσαντο δὲ χάρμης.
Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα τίδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδὲ οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
- 211 *Stant lecti circum juvenes; ipse aeger* — EN. 10.
218 *Scire potestates herbarum, usumque medendi.* EN. 12.
223 *Tum vero Teucri incumbunt... migrants cernas* — EN. 4.

- 225 ἀλλὰ μᾶλα σπεύδοντα μάχην ἔς κυδιάνειραν.
 ἵππους μὲν γάρ ἔστε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, νιὸς Πτολεμαίου Πειραιῶν·
 τῷ μᾶλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν
- 230 γυῖα λάβῃ κάμπτος, πολέας διὰ κοιρανέοντα·
 αὐτάρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 καὶ β' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 τοὺς μᾶλα θαρσύνεσκε παριεῖμενος ἐπέεσσιν.
- Ἄργειοι, μῆπω τι μεθίετε Θούριδος ἀλκῆς!
 235 οὐ γαρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσετ' ἄρωγός·
 ἀλλ' οἴπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄροικ δηλήσαντο,
 τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται·
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἀξομεν ἐν γήεσσιν, ἐπὴν πτολιεθρον ἔλωμεν.
- 240 Οὔστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι συγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μᾶλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Άργειοι ίόμωροι, ἐλεγχέες, οὗ νυ σένεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔζητε τεθηπότες, ήύτε νεθροί;
 αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἐκαμόν πολέος πεδίοιο Θέουσαι,
- 245 ἐζῆστ', οὐδὲ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὡς ὑμεῖς ἔζητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολεῖς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὅφρα ἴδητ', αἴκ' ὑμμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρενίων;
- 250 Ός δέ ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
 ἥλθε δὲ ἐπὶ Κρήτεσσι, κιών ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἱ δέ ἄμρ' Ἰδομενῆα δαῖφρονα θωρήσσουτο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἰκελος ἀλκήν,
 Μηριόντης δέ ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
- 255 τοὺς δὲ ιδῶν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
 αὐτίκα δέ Ἰδομενῆα προειδόμενος μειλιχίοισιν.
 Ἰδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
 ἥμεν ἐνὶ πτολέμῳ, ἥδε ἀλλοίω ἐπὶ ἔργῳ,
 ἥδε ἐν δαιθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
- 260 Άργείων οἱ ἄριειοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Άχαιοι
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δέ πλεῖστον δέπας αἰεὶ

ἔτηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πιέσιν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
ἀλλ' ὅρσεν πολεμόνδ', οἵος πάρος εὔχεο εἶναι!

- 265 Τὸν δ' αὖτ' ἴδομενεύς, Κρητῶν ἄγος, ἀντιον ηῦδα.
Ἄτρείδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἑρίηρος ἔταιρος
ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστη καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἂλλους ὅτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ'. ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευκα
270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπέρ ὅρκια δηλόσαντο.
Δις ἔφατ'. Άτρείδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρο.
Ζῆλος δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιών ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
τὸ δὲ κορυσσέσθην· ἄμα δὲ νέφος εἴπετο πεζῶν.
275 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἴδεν νέφος αἰπάλος ἀνήρ,
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ιωῆς·
τῷ δέ τ', ἀνευθεν ἔβντι, μελάντερον, ἡύτε πίσσα,
φαίγετ' ίὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαιλαπα πολλήν·
ρέγησέν τε ίδών, ὑπὸ τε σπέος ἥλασε μῆλα.
280 τοῖαι φῦ? Αἰάντεσσι Διοτρεφέων αἰξηῶν
δήιον ἐς πόλεμον πυκναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφροικυῖκι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ίδῶν κρείων Αγαμέμνων,
καὶ σφεκς φωνήσας ἔπεια πτερόσεντα προενύδα·
285 Αἴσαντ', Αρογείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
σφῶι μὲν — οὐ γάρ ἔοικ' ὅτρυνέμεν — οὕτι κελεύω·
αὐτῷ γάρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἵψι μάχεσθαι.
αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Αθηγκίη καὶ Άπολλον!

272 — *Gaudens incedit* — EN. I.

274 *Insequitur nimbus peditum* — EN. 7.

275 — *Campoque atrum rapit agmen aperto.*

*qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
it mare per medium : miseris heu præscia longe
horrescunt corda agricolis : dabit ille ruinas
arboribus stragemque satis ; ruet omnia late :
antevolant sonitumque ferunt ad littora venti.
talis in adversos ductor Rhœteius hostes
agmen agit : densi cunei se quisque coactis
agglobanter* — EN. 12.

τοῖος πᾶσιν Θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι γένοιτο·

290 τῷ καὶ τάχ' ἡμύσεις πόλις Πράμοιο ἄνακτος,
Χεροὺς ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.

Ως εἰπών, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἴνθ' ὅγε Νέσωρ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

οὓς ἐτάρους σέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,

295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάζορά τε, Χρομίον τε,
Αἴμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λκῶν.

ἴππης μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὁχεσφι,

πεζοὺς δὲ ἐξόπιθεν σῆσσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δὲ ἐς μέσσον ἐλασσεν

300 σφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαῖη πολεμίζῃ.
ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γάρ ἀνώγει
σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὅμιλῳ. —

Μηδέ τις, ἵπποσύνη τε καὶ ἡγορέηφι πεποιθώς,
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,

305 μηδὲ ἀναχωρείτω· ἀλαπαδύτεροι γάρ ἐσεσθε.
ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὁχέων ἔτερος ἀρματὸς ἴκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπεὶν πολὺ φέρτερον οὕτως.
ἄδει καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχες ἐπόρθουν,
τόνδε νόσου καὶ Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσιν ἔχοντες.

310 Ως ὁ γέρων ὕπρυνε, πάλαι πολέμων εὗ εἰδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἴδων κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προεηύδα·

Ως γέρον, εἴθ', ὡς Θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι φίλοισιν,
ὡς τοι γούναθ' ἐποίτο, βίη δέ τοι ἐμπεδος εἴη!

315 ἀλλά σε γῆρας τείρει ὅμοιον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι!

Τὸν δὲ ἡμιέβητ' ἐπειτα Γερύνιος ἵππότα Νέσωρ·
Ἄτρειδη, μάλα μέν κεν ἔγων ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε διον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὐπως ἄμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

297 *Messapus primas acies, postrema coērcent*
Tyrrheïdae juvenes, medio dux agmine Turnus. EN. 9.

310 — *Et Sthelenus sciens*
pugnæ — Hor. Od. I. 15.

εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἵκάνει.
ἀλλὰ καὶ δις ἵππευσι μετέσσομαι, ήδε κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γάρ γέρας ἐςὶ γερόντων.
αἰχμάς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἶπερ ἐμεῖο

325 ὀπλότεροι γεγάσαι, πεποιθασίν τε βίηφιν.

Ως ἔφατ· Ἀτρείδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος ἡῆρ-
ενρ' οὐλὸν Πετεῶ, Μενεσθία πλήξιππον,
ἔτσατ· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆτωρες ἀυτῆς.
αὐτάρ ὁ πλησίου ἔτήκει πολύμητις Όδυσσεύς.

330 πάρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ σίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ¹
ἔτσασαν. οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀυτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορεισόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
ἔτσασαν, ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

335 Τρώων ὄρρητεις, καὶ ἀρξειαν πολέμοιο.
τοὺς δὲ ιδίουν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπει πτερόεντα προσηύδα.

Ως νιὲ Πετεῶ, Διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον!

340 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέσατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶν μὲν τ' ἐπέοικε, μετά πρώτοισιν ἔόντας
ἔσάμεν, ήδε μάχης καυσειρῆς ἀντιβολῆσαι.
πρώτω γάρ καὶ δαιτὸς ἀκουνάζετθον ἐμεῖο,
όππότε δαιτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί.
345 ἐνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ήδε κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιτιδέος, ὅφρ' ἐθέλητον.
νῦν δὲ φίλως χ' ὄρδωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίστο ηὐλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδίων προσέφη πολύμητις Όδυσσεύς.

350 Ατρείδη, ποιὸν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὁδόντων!

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὀππότ' Ἀχαιοί
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν δέσν Αἴρη,
ὅψεαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μερήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλου πατέρα προμάχοισι μιγέντα

355 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.

340 Quis metus, δ!...

... que tanta animis ignavia venit? EN. II.

Τὸν δὲ ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ώς γνῶ χωριένοιο· πάλιν δὲ ὅγε λάζετο μῆθον·

Διογενές Λαερτιάδα, πολυμήχαν' Ὅδυσσευν,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.

360 οἶδα γάρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ σήθεσσι φίλουσιν
ἥπια δῆνεα οἴδε· τὰ γάρ φρονέεις, αὐτ' ἔγω περ.

ἄλλ' ίθι, ταῦτα δὲ ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται· τὰ δέ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.

Ως εἰπών, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.

365 εὗρε δὲ Τυδέος νιόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
έπαρτ' ἐν Φ' ἵπποισι καὶ ἄρματι κολλητοῖσι·

πάρο δέ οἱ ἐτήκει Σθένελος, Καπανήιος νιός.

καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ίδων κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν. φωνήσας ἐπει πτερόεντα προσηύδα.

370 Ω μοι, Τυδέος νιέ δαίφρονος, ἵπποδάμοιο!
τί πτώσσεις, τί δὲ ὅπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδέη γ' ὡδε φίλου πτωκάζεμεν ἦεν,
ἄλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι·
ώς φάσταν, οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον. οὐ γάρ ἔγωγε

375 ἥντησ', οὐδεὶς ἴδον· περὶ δὲ ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἥτοι μὲν γάρ ἄτερ πολέμου εἰςῆλθε Μυκήνας
κεῖνος ὅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
οἵ ρά τότ' ἐςρατόωνθ' ιερά πρὸς τείχεα Θήβης·
καὶ ρά μάλιστα λίστοντο δόμεν οἰκετοὺς ἐπικούρους.

380 οἱ δὲ ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ως ἐκέλευον.
ἄλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίστα σήματα φαίνων.
οἱ δὲ ἐπεὶ οὖν ἥχοντο, ίδε πρὸ οδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπὸν δὲ ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποίην·
ἔνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ σεῖλαν Ἀχαιοῖ.

385 αὐτὰρ δὲ βῆ, πολέας τε κιχήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμαχ βίης Ἐτεοκληίης.
ἔνθ' οὐδέ, ξεῖνός περ ἐών, ἵππολάτα Τυδεὺς
τάσσει, μοῦνος ἐών πολέσσεν μετὰ Καδμείοισι·
ἄλλ' ὅγε ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δὲ ἐνίκα

390 ρηϊδίως· τοῖν οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.

οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἀψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἰσαν ἀγούτες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δὲ ἡγήτορες ἦσαν,

- Μαιῶν Αίμονίδης , ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν ,
 395 νιός τ' Αὐτοφόνοιο , μενεπτόλεμος Πολυφόντης .
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμου ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεψεν , ἵνα δ' οἴοντες οἰκόνδε νέεσθαι .
 Μαιον' ἄρα προέκει , Θεῶν τεράεσσι πιθήσας .
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 400 γείνατο εἰο χέρηα μάχῃ , ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω .
 Οὐς φάτο· τὸν δ' οὔτι προεψη πρατερὸς Διομήδης ,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπήν αἰδοῖσιο .
 Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίροο .
 Λάτρειδη , μὴ ψεύθε , ἐπιεάμενος σάρφα εἰπεῖν .
 405 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι .
 ἡμεῖς καὶ Θήδης ἔδος εἰλομεν ἐπταπύλοιο ,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Άρειον ,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δέ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὅλοντο .
 410 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὄμοιόν ἔνθεο τιμῇ .
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ιδὼν προεψη πρατερὸς Διομήδης ·
 τέττα , σιωπῇ ἥσο , ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ .
 οὐ γάρ ἐγὼ νεμεσῶ Άγαμέμνονι , ποιμένι λαῶν ,
 δτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Άχαιούς .
 415 τούτῳ μὲν γάρ κῦδος ἀμ' ἔψεται , εἴ κεν Άχαιοί^{τοι}
 Τρῶας θηώσωσιν , ἔλωσί τε Ίλιον ιρήν .
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος , Άχαιῶν θηώθεντων .
 ἀλλ' ἂγε δή , καὶ νῶτε μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς !
 Ή ῥα , καὶ ἔξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἀλτο χαμάζε .
 420 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ σύνθεσσιν ἀνακτος
 ὀρυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν .
 Οὐς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηγέῃ κῦμα θαλάσσης

420 — *Et arma**horrendum sonuere — EN. 9.*

422 *Fluctus ut in medio cœpit cum albescere ponto longius , ex altoque sinum trahit ; utique volutus ad terras , immane sonat per saxa , nec ipso monte minor procumbit ; at ima exæstuat unda vorticibus , nigramque alte subjectat arenam .*

GEORG. 3.

- ὅρνυτ' ἐπαστύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτῷρ̄ ἐπειτα
 425 χέρσῃ ρήγγυμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρα,
 κυρτὸν ἔον κορυφοῦται, ἀποκτύει δ' ἄλλος ἄχυνη·
 ὡς τότ' ἐπαστύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νωλεμέως πόλεμούνδε. κέλευε δέ οἰσιν ἔνασος
 ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἔσαν — οὐδέ κε φαίνε
 430 τόσσου λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν σήθεσιν αὐδῆν —
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δέ πάσιν
 τεύχεα ποικιλ' ἔλαμπε, τὰ είμένοι ἐσιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὡς διες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαι ἐτήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 435 ἀζηχέες μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν·
 ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνά σρατὸν εὐρὺν δρώρει.
 οὐ γάρ πάντων ἦν ὅμὸς Θρόος, οὐδὲ τα γῆρας,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολύκλητοι δ' ἔσαν ἀνδρες.
 ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Αἴρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Άθηνα,
 440 Δεῖμός τ' ἡδὲ Φόδος καὶ Εὔρις, ἀμοτον μεμαυῖα,
 Άρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἐτάρη τε·
 ἢτ' ὀλίγην μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτῷρ̄ ἐπειτα
 οὐρανῷ ἐτήριες κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νείκος ὅμοιον ἐμβαλε μέστω,
 445 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα σόνον ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ρ' ἐς χῶρον ἔνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σύν ρ' ἔβαλον ρίνούς, σύν δ' ἐγχει καὶ μένε' ἀνδρῶν

*Fluctus uti primo cœpit cum albescere vento,
 paulatim sese tollit mare, et altius undas
 erigit, inde imo consurgit ad æthera fundo. EN. 7.*

- 428 — Αἴρασκη ακει in prælia cogit
 quisque suas — EN. 9.
 442 Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
 ingrediturque solo, et caput inter nubila condit.

ENÉIDE 4.

- 446 Jamque intra jactum teli progressus uterque
 substiterat; subito erumpunt clamore, frementesque
 exhortantur equos, fundunt simul undique tela
 crebra, nivis ritu; cœlumque obtexitur umbra.

ENÉIDE 11.

χαλκεοθωρήκων ἀτάρ ἀσπίδες ὄμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δὲ ὁρυμαγδὸς ὁρώρει.
450 ἐνθα δὲ ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλευ ἀνδρῶν,
οὐλύντων τε καὶ οὐλυμένων· ρέες δὲ αἴματι γαῖα.
ώς δὲ ὅτε χείμαρροι ποταμοί, κατ' ὄρεςφι ῥέοντες,
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄρειμον ὕδωρ,
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρος.
455 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν.
ώς τῶν μισγομένων γένετο ἵχη τε φόβος τε.
Πρῶτος δὲ Ἀντίλοχος Τρώων ἔλευ ἀνδρα κορυτῆν,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
τὸν δὲ ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασεῖς,
460 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δὲ τὸν ὀζέον εἶστω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ἥριπε δέ, ως ὅτε πύργος, ενὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαθε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
465 ἔλκε δὲ ὑπὸ ἐκ βελέων, λειτημένος ὄφρα τάχιςα

450 *Tum vero et gemitus morientum, et sanguine in alto
armaque, corporaque, et permixti cæde virorum
semianimes volvuntur equi — EN. 11.*

451 — *Atro tepefacta cruore
terra torique madent — EN. 9.*

452 — *Aut rapidus montano flumine torrens
sternit agros, sternit sata lœta, boumque labores,
præcipitesque trahit silvas : stupet inscius alto
acciensi sonitum saxi de vertice pastor. EN. 2.
Aut ubi decursu rapido de montibus altis
dant sonitum spumosi amnes, et in æquora currunt,
quisque suum populatus iter — EN. 12.*

456 — *Et fœmineo ululatu. EN. 4.*

460 — *Ille securi
adversi frontem medianam mentumque reducta
disjicit, et sparso late rigat arma cerebro. EN. 12.
461 Immolat, ingentique umbra tegit — EN. 10.
Olli dura quies oculos et ferreus urget
sonnus; in æternam clauduntur lumina noctem.*

ENÉIDE 12.

τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη·
νεκρὸν γάρ ρ' ἐρύοντα ἴδων μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
πλευρά, τά οἱ κύψαντε παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
οὕτησε ἔνσῷ χαλκήρει, λῦσε δέ γυῖα.

470 ὡς τὸν μὲν λίπε Θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Αχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι οἵτινες,
ἄλληλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρος ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
ἥθεον θαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μάτηρ,
475 Ἰδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
γείνατ', ἐπεὶ ρά τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο, μῆλα ἰδέσθαι·
τούνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰών
ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγάθυμου δουρὶ δαμέντι.

480 πρῶτον γάρ μιν ίόντα βάλε εῆθος, παρὰ μαξὸν
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δί' ὄμου χάλκεον ἔγχος
ἥλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὡς,
ἡ ρά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοις πεφύκει,
λείν, ἀτάρ τέ οἱ ὅζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·

485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὅρρα ἵτυν κάμψη περικαλλέῃ δίφρῳ·
ἡ μέν τ' ἀξομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας Διογενῆς· τοῦ δ' ἀντίφορος αἰολοθώρηξ,
490 Πριαμίδης, καθ' ὄμιλον ἀκοντίσεν ὅξεῖ δουρέ.

468 — *Dum textit Imaona Halesus,*
Arcadio infelix telo dat pectus inermum. EN. 10.

471 — *Inde, lupi ceu.* EN. 2.

472 *Implicuere inter se acies, legitque virum vir.* EN. 11.

482 *Ac veluti summis antiquam in montibus ornum*
cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
eruere agricole certatim; illa usque minatur,
et tremefacta comam concusso vertice nutat:
vulneribus donec paulatim evicta, supremum
congemuit, traxitque jugis avulsu ruinam. EN. 2.

490 — *Stridentemque eminus hastam*
jecit; at illa volans clypeo est excussa, proculque

τοῦ μὲν ἄμαρθ· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὁδυσσέος ἐσθλὸν ἔταῖρον,
βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωστὴ ἐρύουσα.

ἥριπε δὸς ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

τοῦ δὸς Ὅδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.

495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
εἳ δὲ μάλιστα ἐγγὺς ἵων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φεινῷ,
ἀμφὶ ἐ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ο δὲ οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
ἄλλ' οὐδὲν Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,

500 ὃς οἱ Ἀσυδόθεν ἥλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων.

τόν τον δὸς Ὅδυσσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ^τ
κόρσην· ἡ δὲ ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκεῖ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

δούπησεν δὲ πετών, ἀράθησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

505 χωρησαν δὸς ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδριμος Ἐκτώρ.
Ἄργενοι δὲ μέγα ἵσχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.

ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. — Νεμέσης δὲ ἀπόλλων,
Περγάμου ἐν κατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀνταξι.

510 Ὁρυγεῖσθι· εἰπόδιμοι Τρῶες, μηδὲ εἴκετε χάρμης,
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
οὐ μάν οὐδὲ Ἄχιλεύς, Θέτιδος παῖς ἡγεμόοιο,
μάργανται, ἀλλ' ἐπὶ υποσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Δις φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτῷρο Ἄχαιοις
515 ὕρσε Διὸς θυγάτηρ, κυδέτη Τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

egregium Anthorem latus inter et ilia figit. EN. 10.

502 — It hasta Tago per tempus utrumque
stridens, trajectoque hæsit tepefacta cerebro. EN. 9.
— Mediam ferro gemina inter tempora frontem
dividit — ibid.

504 Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat ingens.
Ibid.

Corruit in vulnus; sonitum super arma dedere.

ENÉIDE 10.

505 Diffugiant versi trépida formidine Troës. EN. 9.

510 Nec fortitudo lapidum fortitudo mea,
nec caro mea οὐνεα est. JOB. VI. 12.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Δίώρεα Μοῖρ' ἐπέδησε.
χερμαδίῳ γάρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν δικρίσεντι,
κυῆμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἄγος ἀνδρῶν,
520 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἂρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὁσέα λᾶκας ἀναισθῆς
ἄχρις ἀπηλοίσεν· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ρ' ἔβαλέν περ,
525 Πείροος· οὗτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλὸν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

Τὸν δὲ Θόας Λίτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ¹
σέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγγίμολον δὲ οἱ ἥλθε Θόας, ἐκ δ' ὅβριμου ἔγχος
530 ἐσπάσατο σέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ἔφος δέσυ,
τῷ ὅγε γασέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο Θυμόν.
τεύχει δὲ οὐκ ἀπέδυσε· περιέησαν γάρ ἐταῖροι,
Θρήικες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἵ εἰ, μέγαν περ ἔέντα καὶ ἵθιμον καὶ ἀγαυόν,
535 ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χαστάμενος πελεμίχθη.
ὡς τώγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
ἥτοι οἱ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνήρ ὄνόσαιτο μετελθών,
540 ὃς εἰς ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος δέσει χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέστον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἄθηνη,
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἔρωήν.
πολλοὶ γάρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

526 *Neu Patriæ validas in viscera vertite vires.* EN. 6.

*On trouve chez le même Imprimeur-libraire
les Ouvrages Grecs destinés aux examens
relatifs au Baccalauréat-ès-lettres.*

1. Chrestomathie , poésie.
2. Chrestomathie , prose.

Cyropédie de Xénophon.

3. Premier livre.
4. Deuxième livre.
5. Troisième livre.
6. Quatrième livre.

Histoires d'Hérodote.

7. Clio , ou premier livre.
8. Euterpe , ou deuxième livre.
9. Thalie , ou troisième livre.

Plutarque.

10. Vie de Périclès ,

Démosthènes.

11. Olynthiennes.
12. Première Philippique.
13. Deuxième Philippique.
14. Troisième Philippique.
15. Quatrième Philippique.

l'Iliade d'Homère.

16. Premier chant.

Deuxième ch
troisième

petit poème héroïc
Homère.